

FOTO Ilze Stegenburga

Brīvības piemineklis Rīgā, 2024. gada 4. maijā.

Valsts prezidenta Rinkēviča apsveikums

Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas 34. gadadienā

Godātie Latvijas cilvēki!

Ir pagājuši 34 gadi kopš Augstākā Padome pieņēma deklarāciju par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu. Ir pagājuši 34 gadi kopš Latvijas bērni dzimst

brīvā un neatkarīgā Latvijas Republikā. Ir izaugusi jauna paaudze, kura autoritārismu iepazīst tikai vēstures grāmatās un ārvalstu ziņu raidījumos, nevis savā ikdienā. Ir izaugusi paaudze, kurai nav bail no sava viedokļa. Paaudze, kurai nav bail no patiesības. Šī paaudze mūsu valsts neatkarību, brīvību un demokrātiju uzskata par pašsaprotamām vērtībām.

Kaut arī brīvība var šķist pašsaprotama, tā tāda nav. To pierāda mūsu valsts vēsture. Mūsu brīvība sākās 1918. gadā un ar jaunu dvesmu turpinās no skaistās un saulainās 1990. gada 4. maija dienas, kad liela daļa Latvijas iedzīvotāju pie radioaparātiem skaitīja „par” un „pret” balsis. Tas bija neizmērojami svarīgs

balsojums. Paldies visiem, kuri šo pašsaprotamo, bet drosmīgo lēmumu pieņēma.

Mūsu brīvība ir iestāšanās Eiropas Savienībā un NATO pirms 20 gadiem kā jauns apliecinājums, ka ne tikai gribam, bet arī varam piederēt demokrātisko valstu saimei. Mūsu brīvība ir arī Baltijas valstu stingrais atbalsts Ukrainai – tas ir šodienas Baltijas ceļš. Mūsu brīvība ir ne tikai iespēja pulcēties un kritizēt tad, kad kaut kas nenotiek pareizi. Mūsu brīvība ir arī mūsu atbildība sargāt mūsu mājas, sargāt mūsu bērnu iespēju dzīvot savā Latvijā.

Mums rūp. Tāpēc mēs strādājam. Un tieši šī paša iemesla dēļ arī svinam. Ja neatkarīga Latvija mums ir svarīga, tad mums ir jāļauj sev priecāties. Tieši tādēļ šodien, 4. maijā, aicinu ikvienu mūsu valsts patriotu Latvijā un pasaulē svinēt Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas gadadienu. Brīvā, neatkarīgā un demokrātiskā Latvijā mēs katrs varam brīvi izvēlēties. Katrs var dzīvot un svinēt tā, kā grib. Un tā

ir ļoti liela vērtība.

Vēlu, lai katrs Latvijas patriots šodien ne tikai ierauga prieku, bet arī rada prieku un parāda prieku tiem, kuri kaut kādu iemeslu dēļ paši to nespēj atrast. Prieku par mūsu valsti un mūsu Latvijas cilvēkiem. Lai smieklu ir vairāk nekā asaru. Lai aizkustinājuma vairāk nekā rūpju. Un jo īpaši šodien – lai lepnuma vairāk nekā peticības. Lepnuma par mūsu sarkanbaltsarkano karogu, lepnuma par mūsu zemi un mūsu Latvijas cilvēkiem.

Saules mūžu Latvijai!
Valsts prezidents Edgars Rinkēvičs
4.05.2024.

LATVIJAS VALSTS PREZIDENTS

9 771837 699002

Aicinām izvirzīt nominantus

Diasporas skolu konkursā „Zelta pūkas“

Izsludināta Latviešu valodas aģentūras diasporas skolu konkursa „Zelta pūka” jaunā sezona. Pagājušajā gadā aizsāktā tradīcija radīta, lai pateiktos diasporas latviešu skolu vadītājiem, skolotājiem un vecākiem, kuri entuziastiski un pašai izcilīgi veic izcilu darbu latviešu valodas kopšanā un saglabāšanā ārpus Latvijas robežām. Līdz **24. maijam** ikviens ir aicināts izvirzīt savus kandidātus desmit dažādām nominācijām četrās kategorijās – „*Skolvadība un notikumi*”, „*Pedagoģiskā darbība*”, „*Atbalsts*” un „*Mūža ieguldījums*”. Balsošana norisināsies **no 30. maija līdz 1. jūnijam**, bet konkursa rezultāti tiks izsludināti **17. jūlijā**.

Aicinām izvirzīt kandidātus nominācijām! <https://www.visidati.lv/aptauja/2133226097/>

Konkursa nolikums

Kategorija „*Skolvadība un notikumi*”: nominācija „**Pērkons**” – diasporas latviešu skolas vadītājs, kas pārsteidz un iedvesmo, savērpj pasākumus un notikumus, ar karstu sirdi un vēsu prātu vada un saliedē; nominācija „**Ozolziļe**” – stabilākā un mīļākā latviešu skolas tradīcija vai pasākums; nominācija „**Rasa**” – šī mācību gada interesantākā un brīnumainākā diasporas latviešu skolas nodarbība, aktivitāte vai pasākums.

Kategorija „*Pedagoģiskā darbība*”: nominācija „**Liesma**” – skolotājs, kurš šajā mācību gadā aizrauj ar pārsteidzošu un neizsīkstošu enerģiju, entuziasmu, dinamiku un izdomu; nominācija „**Liepa**” – skolotājs, kurš latviešu skolā ir izcils un neatlaidīgs latvisko tradīciju sargātājs un turpinātājs; nominācija „**Saule**” – skolotājs, kura sirds siltums un mīlestība pret bērniem, Latviju un latviešu valodu iedez spožu gaismu mācību procesā; nominācija „**Zalktis**” – skolotājs, kura pedagoģiskā gudrība un viedums palīdz gan kolēģiem un vecākiem, gan stiprina latviešu valodas zināšanas bērniem un jauniešiem; nominācija „**Jūra**” – skolotājs, kurš nodarbībās Latviju atklāj kā atīstītu un modernu

valsti, iepazīstinot ar aktuālajiem notikumiem un veidojot bērnu un jauniešu piederību mūsdienu Latvijai.

Kategorija „*Mūža ieguldījums*”: nominācija „**Dzintars**” – skolotājs, kurš savu mūžu veltījis latviešu valodas saglabāšanai diasporā.

Kategorija „*Atbalsts*”: nominācija „**Mežvītenis**” – vecāks, kurš šajā mācību gadā ir bijis neatverams balsts latviešu skolas darbībai.

Konkursa balvu fonds ir 1100 EUR. Katras nominācijas uzvarētājs saņems mākslinieka Egila Medņa veidotu piemiņas balvu un dāvanu karti 100 EUR vērtībā grāmatu iegādei www.janisroze.lv (nodrošina sūtīšanu arī uz ārvalstīm).

2023. gadā konkursam „*Zelta pūka*” tika izvirzīti 244 kandidāti no daudzām pasaules valstīm. Mākslinieka Egila Medņa veidotās *Zelta pūkas* piemiņas balvas un vērtīgas veltes saņēma **Gita Kavertide** no Frankfurtes Latviešu skolas, **Milānas Latviešu skola** un **Boloņas Latviešu skola** par pasākumu „*Piparkūku noņemne*”, **Londonas Latviešu skola** par pasākumu „*Nedēļas nogale bez interneta*”, **Agnese Biseniece** no Jitlandes Latviešu skolas, **Laila Medne** no Nūdzersijas Latviešu skolas, **Alma Bernharda-Verge** no Kopenhāģenas Latviešu skolas, **Lilita Zaļkane** no Stokholmas Latviešu skolas, **Agnese Blaubārde** no Stokholmas Latviešu skolas un **Agels Arampidis** no Frankfurtes Latviešu skolas. Par mūža ieguldījumu apbalvoti **Māris Pūlis** no Apvienotās Karalistes un **Dace Celinska** no Sidnejas Latviešu skolas.

Latviešu valodas aģentūras latviskās izglītības diasporā atbalsta sistēma ir veidota, balstoties uz diasporas nevalstisko organizāciju, diasporas skolu vadītāju un skolotāju identificētajām vajadzībām. Tā stiprina diasporas skolu ilgstamību un pēctecību – tiek nodrošināta latviešu skolu darbība un pastāvēšana, skolu materiāltehniskās bāzes veidošana, ir

Iesniedz savus kandidātus nominācijām līdz 24. maijam!
Pērkons • Saule • Rasa • Zalktis • Ozolziļe
Jūra • Dzintars • Liesma • Liepa
Mežvītenis

izveidota un regulāri papildināta visiem pieejama apjomīga mācību un metodisko līdzekļu krātuve www.maciunmacies.lv, regulāri tiek izglītoti diasporas skolotāji gan klātienē, gan attālināti, organizēti dažādi diasporas ģimenes, bērnu un jauniešus iesaistoši konkursi un tiešsaistes pasākumi. Atbalsta pasākumi tiek finansēti no Izglītības un zinātnes ministrijas budžeta programmas „*Valsts valodas politika un pārvalde*”.

Liene Valdmane,
Latviešu valodas aģentūras metodiķe

Published by Sterling Star Pty Ltd
ABN 54053671855

Redakcija / Editorial Office:
Sterling Star
PO Box 6219
SOUTH YARRA, VIC 3141
AUSTRALIA

redakcija@laikraksts.com
latvietis@netspace.net.au

www.laikraksts.com

Associate Editor: Ilze Nagela
Associate Editor: Dr. Gunars Nagels

Abonēšanas cena drukātam laikrakstam: \$60 par 10 numuriem, \$115 par 20 numuriem vai \$285 par 52 numuriem ar piegādi Austrālijā.

Čekus rakstīt uz vārda:
„**Sterling Star Pty Ltd**”.

Sludinājumu cena: \$7 par 1 cm telpu vienā slejā vienā numurā.

Content and design:
© Sterling Star 2024.
All rights reserved.

Tīmeklī/Online ISSN 1837-6991
Abonētājiem/Print ISSN 1837-6983

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītos rakstos izteiktās domas ne katrā gadījumā atbilst redakcijas viedoklim, un redakcija par tām neuzņemas atbildību. Redakcija patur tiesības manuskriptus un fotogrāfijas rediģēt. Laikraksts honorārus nemaksā.

Uzņēmums BALTINAMI piedāvā:

- PIRKT Jūsu daudzdzīvokļu namu vai tā daļu Rīgā;
 - PIRKT Jūsu zemi un mežu platības vai to daļas Latvijā;
- Sakārtosim īpašuma tiesības, izskatīsim visus piedāvājumus.

Andris Padegs, Anita Batarags: 201-788-5315 (NJ)
anitabatarags@gmail.com

Raimonds Mauliņš +371-29614-612 (LV)
raimondsmaulins@gmail.com

Redakcijā

Sveicināti, lasītāji!

Cik daudz reizes (un kad) ir Latvija kļuvusi neatkarīga? Mums ir svētku dienas – *Latvijas Republikas Proklamēšanas diena* (18. novembris) un *Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas diena* (4. maijs). Mums ir atzīmējamās dienas – *Latvijas Republikas starptautiskās (de jure) atzīšanas diena* (26. janvāris) un *Konstitucionālā likuma „Par Latvijas Republikas valstisko statusu“ pieņemšanas diena* (21. augusts). Tām būtu jāpievieno *Latvijas brīvības cīņātāju dienu* – 11. augustu – kas atzīmē Latvijas un Padomju Krievijas miera līguma parakstīšanu 1920. gadā, tādējādi dodot Latvijai beidzot gan neatkarību, gan mieru. (Par to, kā ministru prezidents Ulmanis pārrakstīja vēsturi, pabīdot šādu nosaukumu prom no Cēsu kauju uzvaras dienas, jāraksta atsevišķi.)

Nepārprotami, 18. novembris ir diena ar vislielāko atpazīstamību. No vienas puses, 1918. gada 18. novembrī bija labvēlīgāki apstākļi neatkarībai nekā 1990. gada 4. maijā. Latvijas teritoriju pilnībā okupēja Vācijas armija, kura pirms nedēļas bija zaudējusi Pirmo pasaules karu, bet kura bija vēl gana spēcīga un bija labvēlīgi noskaņota Latvijas neatkarībai. Tā samērā kūtri pildīja Sabiedroto uzdoto pienākumu nepieļaut boļševiku iebrukumu no austrumiem, bet bez tās sākotnējā atbalsta jāšaubās, vai demokrātie spēki būtu izturējuši pret Padomju Latvijas sarkanajiem strēlniekiem. Jāatceras, ka 1918. gada 18. novembrī sarkanie strēlnieki bija noteikti populārāki Latvijā nekā vācu atbalstītā Latvijas Pagaidu valdība. Bet laiks nolika visus savās vietās.

1990. gada 4. maija deklarācija tika pieņemta okupācijas spēku juridiskos rāmjos, bet Latvijas okupējošā Sarkanā armija netaisnās pieļaut nekādu neatkarību. Milzīgās Interfrontes demonstrācijas pierādīja, ka ne tikai okupantu armija, bet arī zīmīgs skaits okupantu civiliedzīvotāju nebija gatavi pieņemt Latvijas neatkarību. 4. maija deklarācija paredzēja lēnu pāreju uz faktisko neatkarību, bet bez 1991. gada augusta puča ir grūti iedomāties, kā tas būtu īstenojies.

Katrā ziņā, gan 18. novembris, gan 4. maijs bija deklarācijas bez sevišķa seguma, un rezultāts ne vienā, ne otrā gadījumā nebija garantēts. Tas tika sasniegts tikai ar mērķtiecīgu darbu.

Baltā galdauta svētki 4. maijā bija labs veids, kā iedzīvināt 4. maija atzīmēšanu. Kā teica Latvijas valsts simtgades biroja sabiedrisko attiecību speciāliste Linda Pastare pirms pieciem gadiem: „Rīkojot svētkus, vienmēr mudinām kopīgām sarunām, daloties atmiņās un priekšstatos par 1990. gada 4. maiju, par iegūtās brīvības nozīmi“.

Un kā jūs atzīmējat 4. maiju?

GN

Eiropas Parlamenta vēlēšanas

Sākusies pieteikšanās balsošanai pa pastu

Centrālā vēlēšanu komisija

Sākot no 4. maija – Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas dienas – Latvijas pilsoņiem, kuri 2024. gada Eiropas Parlamenta vēlēšanu laikā neatradīsies Latvijā, būs iespēja piedalīties vēlēšanās ārvalstīs, balsojot pa pastu.

Šī gada Eiropas Parlamenta vēlēšanās pirmo reizi tiks izmantots Elektroniskais tiešsaistes vēlētāju reģistrs. Tas nozīmē, ka vēlētājs nav piesaistīts konkrētam vēlēšanu iecirknim un tas dod iespēju vēlētājam balsot jebkurā sev ērtā vēlēšanu iecirknī vai pa pastu no ārvalstīm. Atšķirībā no iepriekšējām vēlēšanām, piekļuve vēlēšanu materiāliem ir krietni vienkāršota. Proti, vairs nebūs iepriekš jāpiesakās balsošanai pa pastu, sūtot pieteikumu uz Latvijas vēstniecību savā mītnes zemē. Pieteikšanās būs digitāla, izmantojot Valsts pārvaldes pakalpojumu portālu Latvija.lv.

Lai pieslēgtos portālam, jāpieņem, ka jums ir:

1. Derīga Latvijas eID karte
2. eID kartes sertifikāti (paroles)
3. karšu „lasītājs“
4. drukātājs (balsošanas materiālu izdrukai)

Pēc veiksmīgas pieslēgšanās e-pakalpojumam, vēlētājam būs iespēja iepazīties ar informāciju par balsošanas kārtību, lejuplādēt balsošanas materiālus un izvēlēties vēlēšanu zīmi, kas atbilst tam kandidātu sarakstam, par kuru viņš vēlas balsot.

Vēlētājam pašam būs jāizdrukā vēlēšanu materiāli, jāizdara sava izvēle un jābalsojams jānosūta iecirkņa komisijai balsošanai pa pastu Rīgā (pasta adrese: Smilšu iela 4, Rīga, Latvija, LV-1050). Par derīgām tiks uzskatītas pasta aplokšnes, kas ie-

cirkņa komisijā balsošanai pa pastu tiks saņemtas līdz balsu skaitīšanas sākumam jeb 2024. gada 9. jūnija rītam.

Balssolāšanai pa pastu varēs pieteikties laikā **no 4. maija līdz 31. maijam**.

Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja **Kristīne Saulīte** aicina ārvalstīs mītošos Latvijas pilsoņus savas izvēles izdarīšanu neatlikt uz beidzamo brīdi, ņemot vērā, ka aplokšnei ar balsojumu no jebkuras vietas pasaulē noteiktā laikā ir jānonāk līdz Centrālās vēlēšanu komisijas K birojam Rīgā, kur strādās iecirkņa komisijas balsošanai pa pastu. „Balsojums par kādu no Latvijas kandidātu sarakstiem varētu būt viens no nozīmīgiem Neatkarības atjaunošanas dienas 4. maija svinību pasākumiem, turklāt tik savlaicīga nobalssolāšana sniegs pārlicību, ka nodotā balss laikus nonāks Rīgā iecirkņa komisijā balsošanai pa pastu,“ tā K. Saulīte. Īpaši tas attiecas uz vēlētājiem, kuri atrodas tālu no Latvijas – ASV, Austrālijā, Jaunzēlandē, Kanādā un citur.

Detalizētu informāciju par pasta balsošanas kārtību lūdzam skatīt Instrukcijā balsošanai pa pastu Eiropas parlamenta vēlēšanās: https://likumi.lv/doc.php?id=349821&version_date=15.02.2024

Svarīgi atcerēties, ka iespēja balsot pa pastu ir tikai Latvijas vēlētājiem, kuri uzturas ārvalstīs.

Vienlaikus Centrālā vēlēšanu komisija atgādina, ka vēlētāji, kuri vēlēšanu dienā 2024. gada 8. jūnijā uzturēsies ārvalstīs, var balsot arī ārvalstīs izveidotajos vēlēšanu iecirkņos. Informācija par ārvalstīs izveidotajiem vēlēšanu iecirkņiem:

<https://www.cvk.lv/lv/jaunums/eiropas-parlamenta-velesanas-latvija-stradas-945-iecirkni>

Andrejs Vaivars,
Centrālā vēlēšanu komisija
Sabiedrisko attiecību vadītājs

„Nama Labad „Eirovīzija“ vakars

Nekavējoties jāiegādājas biļetes!

Šī gada lielākais notikums Melburnas latviešu sabiedriskā kalendārā notiks sestdien, **11. maijā**, plkst. 19.00, proti, Melburnas Latviešu „*Nama Labad „Eirovīzija“*“ vakars! Rīkotāji vēlas ziņot, ka biļetes šim krāšņam pasākumam tiek ātri izpārdotas, un **tās ir jānopērk pirms pasākuma.**

„*Aicinām visus piedalīties šajā foršā vakarā kas patiešām būs veltījums Eirovīzijai. Piedāvāsim iespēju saģērbties savos visspīdīgākajos tērpos, paēst garšīgas vakariņas, jautri izpriecāties un arī atbalsīt Melburnas Latviešu Nama darbību*“ štāsta vakara rīkotāji.

Šogad nama vadība ir izdomājusi piedāvāt Melburnas tautiešiem ko jaunu un citu! Ierodoties, vakaru dalībniekus sagaidīs ar kokteili un pīrāgu foajē telpā. Tad lielajā zālē piedāvās Zviedru stilā karstas vakariņas – tā kā 2024. gada Eirovīzijas dziesmu konkurss notiks Zviedrijas pilsētā Malmē, no 8. līdz 11. maijam! Dzērienus varēs iegādāties uz vietas. Būs uzvedumi, deju mūzika, uzstāsies jaunas apgaismošanas un skaņu sistēmas, ko varēs pirmo reizi izmēģināt *Eirovīzijas* vakarā.

Nama Labad ir svarīgs līdzekļu vākšanas pasākums Melburnas Latviešu Nama kooperatīva kalendārā. Ievāktie līdzekļi palīdz Namam īstenot dažādus nepieciešamos ēkas remontus un uzlabojumus.

Šogad Namā notiek vairāki lieli atjaunošanas projekti, tai skaitā tiek ievietotas jaunas apgaismošanas un skaņu sistēmas, ko varēs pirmo reizi izmēģināt *Eirovīzijas* vakarā.

Nekavējoties sarunājiet kompāniju, aicinot savus mīļākos, radus un draugus! Galdi būs klāti 10 personām. Lūdzam ievērot, ka biļetes **nevarēs iegādāties pie durvīm.**

Biļešu cenas: \$75/atl. \$60, jauniešiem zem 16 g.v. \$25, bērniem zem 5 g.v. ieeja brīva. Ieskaņģitās kokteilis ar pīrāgu vakara sākumā, siltas vakariņas ar saldēdienu, kafija/tēja un priekšnesumi.

Biļetes pērkamas sekojošā saitē: <https://www.trybooking.com/CQEAT>

Iveta Samule,
Eirovīzijas vakara rīcības komitejas locekle
Laikrakstam „Latvietis“

Grupa „Jā“. Bildē redzami Ēriks Stepaņuks un Edmunds Eimanis. Grupas sastāvā vēl ir Kaspars Švolmanis un Ronāns Lārmanis.

FOTO Kalvis Švolmanis

Valsts prezidenta Edgara Rinkēviča uzruna

Augstāko Latvijas valsts apbalvojumu pasniegšanas ceremonijā Rīgas pili

Godātais Ordeņa kapitul!
Godātie klātesošie!
Godātie valsts augstāko apbalvojumu saņēmēji!

Šodien mēs esam pulcējušies Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas 34. gadadienā Rīgas pilī, lai ne tikai kopā svinētu svētkus, bet lai teiktu paldies visiem tiem, kuri šodien saņem mūsu valsts augstākos apbalvojumus – Triju Zvaigžņu ordeni, Viestura ordeni un Atzinības krustu.

Patiesību sakot, šis ir ļoti simbolisks laiks, jo tieši šogad mēs atzīmējam Triju Zvaigžņu ordeņa simtgadi un arī 30. gadskārtu kopš šis ordenis tika atjaunots. Mēs arī atzīmējam 20 gadus kopš tika atjaunots Viestura ordenis un Atzinības krusts. Laika gaitā šos valsts apbalvojumus ir saņēmuši daudzu un dažādu profesiju pārstāvji. Cilvēki, kuri ir darījuši vairāk nekā no viņiem ir prasīts gan savā pamatdarbā, savā dienesta vietā, gan arī palīdzot citiem. Šodien jūs, ordeņu saņēmēji, pievienosieties viņu pulkam.

Jūs izvirzīja cilvēki, kuri jūs ļoti zina. Cilvēki, kuri jūsu darbu, jūsu dienestu vērtē ļoti augstu. Ordeņu kapitulam, un to var apliecināt katrs Ordeņu kapitula loceklis, nebūt nebija tik viegli izšķirties par to, kurš ir labākais no labākajiem. Tad, kad mēs apspriedām visus valsts apbalvo-

jumus, mēs redzējām ļoti sirsnīgus, ļoti labus darbu un nopelnu aprakstus.

Šodien es gribu teikt jums visiem lielu paldies par jūsu darbu un dienestu. Jūs esat šeit no dažādiem Latvijas novadiem. Jūs esat šeit no dažādām nozarēm – bruņoto spēku karavīri, policisti, ugunsdzēsēji, robežsargi, tiesu varas pārstāvji, izglītības un kultūras darbinieki. Jūs arī esat no nevalstisko organizāciju sektora. Jūs katrs ar savu darbu jau esat daudz devuši mūsu Latvijai. Esmu pārliecināts, ka jau rīt, jūs turpināsit dot vēl vairāk.

Taču šie apbalvojumi nav tikai jums. Es droši zinu, ka jums katram ir palīdzējušas jūsu ģimenes, jūsu tuvinieki, jūsu draugi un kolēģi. Arī viņiem mēs sakām lielu paldies, jo mēs zinām, ka viens nav cīnītājs.

Šodien, noslēdzot šo ceremoniju, mums vēl būs iespēja tikties un parunāties, bet vienu lietu es gan gribētu teikt jau tagad – es gribu jūs visus sveikt mūsu valsts neatkarības atjaunošanas 34. gadadienā, visiem vēlēt izturību un spēku – tas mums būs nepieciešams ikdienas darbā, mūsu valsti attīstot un sargājot!

Valsts prezidents Edgars Rinkēvičs
4.05.2024.

LATVIJAS VALSTS PREZIDENTS

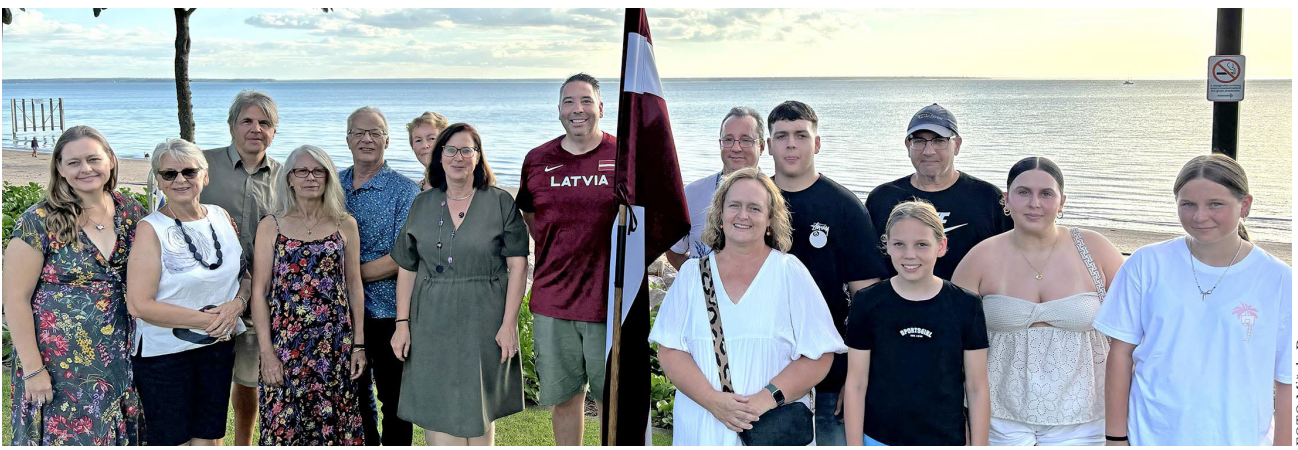

FOTO Mīšela Dance

Septītā no kreisās: Latvijas Republikas vēstniecības Austrālijā otrā sekretāre Vineta Freimane; blakus viņai Dārvinas Latviešu apvienības priekšsēdis Reinis Dancis.

Sveiki, visi, no Ziemeļiem!

Konsulārās informācijas sesiju un Lieldienas

2024. gada 14. aprīlī Dārvinas latviešiem bija prieks uzņemt Latvijas Republikas vēstniecības otro sekretāri **Vinetu Freimani** šīs pēcpusdienas Konsulārās informācijas sesijā

Dārvinas zēģelēšanas klubā. Lieliska pēcpusdiena, kam sekoja vakariņas un vēl viens no Dārvinas pasaulslaveniem

saulrietiem.

Vēlāk, kādā patīkami siltā Sausās sezonas (*Dry Season*) vakarā, trešdienā, **2024. gada 24. aprīlī**, Dārvinas Latviešu apvienība sanāca kopā

Parlamenta ēkā, lai kopā ar igauņu, lietuviešu, ukraiņu, poļu, slāvu un serbu Ziemeļu teritorijas kopienām

svinētu Lieldienas. Pasākumu rīkoja Daudzkultūru lietu ministre, **1. cien. Nāri Ā Kita** (*The Honourable Ngaree Ah Kit MLA (Member of the Legislative Assembly)*), un to vadīja **1. cien. Keita Vordena** (*The Honourable Kate Worden MLA*). Pasākumā piedalījās arī Ziemeļu teritorijas galvenā ministre, **1. cien. Ēva Lorlela** (*The Hon-*

FOTO Reinis Dancis

Dārvinas saulriets.

ourable *Eva Lawler MLA*), sagaidot un sveicot viesus pie galvenās zāles ieejas.

Viesi tika cienāti ar dzērieniem un kanapē uzkodām, pirms Vordenas kundze aicināja viesus apsēsties un norādīja, ka pasākums notiek

FOTO Deborah

Reinis Dancis, *The Honourable Ngaree Ah Kit* un *Arta Cīrule* ar *Doru*.

Lorlela (*The Hon-*

Turpinājums 15. lpp.

FOTO Deborah

Dārvinas Latviešu apvienības biedri Parlamenta ēkas pagalmā.

Jura Zemīša (1932-2023) dzīves stāsts

Vēsture

Šīs ir manas atmiņas un varbūt īsa vēsture par mūsu ģimeni. Esmu dzimis 7. novembrī, 1932. gadā; mana māte bija Emma Amālija Zemītis (dzim. Tomanis) dzimusi 1900. gada 27. septembrī Paltmales pagastā, Latvijā; mirusi 25.5.1960. gada 25. maijā Sidnejā, Austrālijā. Mans tēvs bija Jēkabs Voldemārs Zemītis, dzimis 1898. gada 17. septembrī Rīgā, Latvijā; miris 1985. gada 17. februārī Melburnā, Austrālijā. Abi guldīti Sidneja latviešu kapsētā. Mana māsa Rita, dzimusi 1936. gada 16. jūlijā; mirusi 2005. gada 5. jūlijā; precējusies ar Vladislavu (Nīku) Nitecki, pelni izkaisīti Gaujā, Latvijā.

Mātes ģimene dzīvoja un strādāja Līgatnes papīrfabrikā, tēvs Ādolfs Tomanis dzimis 1878. gada 27. septembrī, miris 1948. gada 15. oktobrī. Viņa ģimene Līgatnē ieradies no Pērnavas, Igaunijā un it kā viņa māte nemaz neesot runājusi latviski. Māte Emīlija Tomanis dzimusi 1877. gada 8. martā; mirusi 1945. gada 1. augustā; abi guldīti Līgatnes kapsētā pie fabrikas. Emīlijas ģimenē bija 7 brāļi un māsas; kurus atceros ir: Kārlis un Karlīne, Emīls un Emīlija. Man ir vairāk atmiņu par mātes vecākiem jo tur braucām biežāk. Atceros, ka, ja nu vecaispapa kādreiz kādu glāzīti iedzēra, vecāmamma dusmojās, un tad viņš ar smaidu dziedāja: „Cieties sirds ko uztraucies, mācies bēdu paciesties, atpūsties tad varēsi, kad kapā dusēsi.“ Līgatnes papīrfabrikā dzīvoja arī citi mammas radi, bet par to vēlāk. Mammai bija brālis Eduards, kas mira Melburnā, bija precējies ar Elzu Kreišmanis, arī no Līgatnes. Viņu ģimenē divas meitas – Māra un Ilga, abas dzīvo Melburnā. Māra precējusies ar Andreju Ķikutu – dēls Kārlis, meita Sandra; Ilga precējusies ar Gunāru Kurli – meita Suzana.

Vecaispapa un vecāmamma bija gādīgi un taupīgi, viņi bija sakrājuši tik daudz, lai varētu nopirkt pusmūižu, tātad kārtīgas lauku mājas, bet to visu izjauca pirmais pasaules karš. Mainījās valdības, mainījās naudas, un viss, kas palika pāri, bija maza atvilktnē pilna ar nekam nederīgu papīra naudu, ja nemaldos, kerenkām. Nevar teikt – nekam nederīgu, jo es ar tām šad tad spēlējos.

Tēva tēvs Krišjānis Zemītis, dzimis 1867. gada 24. septembrī, miris 1952. gada 24. martā; māte Dārte Zemītis, dzimusi Upenieks, dzimusi 1884. gada 24. maijā, mirusi 1910. gada 11. septembrī. Abi guldīti Ziepniekkalna kapos, Latvijā. Tētim

Juris Zemītis ar māsu Ritu un vecākiem.

bija brālis Mārtiņš, precējies ar Zeltu?, divi bērni meita – Ilga, precējusies ar Grunduli? – dēls Īvo, dēls Dzintars Jānis precējies ar Vandu? – meita Arta. Tēta māsa Zigrīda precējusies ar Edgaru Tupiņu; abi miruši, guldīti arī Ziepniekkalna kapos.

Kad sākām braukt uz Latviju, pirmo reizi aizgāju uz Ziepniekkalna kapiem un atklāju vārdus uz manas vecās mātes pieminekļa: „Tik trūdiem šeit ir atdusa, gars dzīvo mīlā piemiņā.“

Tā kā tētim mamma mira 1910. gadā, tad bērņus palīdzēja audzināt Krišjāņa māsa Anna, kuru mēs pazinām kā veco tantu. Krišjānim bija īpašums Pastendes un Irbenes ielā; Torņakalnā, Stūra mājā bija veikals, paliels dārzs un dārzā mājiņa, ko izīrēja. Bodes mājā vēlāk dzīvoja Zigas tanta un tur arī nomira.

Cik nenosakāmi ir cilvēka ceļi! Tēta skola, Pētera Pirmā ģimnāzija, pirmā pasaules kara laikā tika evakuēta uz Taganrogas pilsētu pie Melnās jūras, bet mammas skola uz Pēterpili; otrais pasaules karš viņus aizveda uz Austrāliju. Mamma zināja stāstīt, ka revolūcijas laikā kadeti esot bēguši, slīdot pa sasietienu palagiem no loģiem un revolucionāri tos esot šāvuši. Nekas cits nav bijis ko ēst kā sakaltusi maizīte, bet pirms ēšanas bija jāizkrata prusaki.

1932.

Nezinu, kas ir mana pirmā atmiņa. Dzīvojām Brīvības ielā 153 dz 17, laikam kādā 4. stāvā. Tuktēni (mammas jaunības draudzene) dzīvoja 9. dzīvoklī, stāvu vai divus zemāk. Kad Tuktēna kundze ar jaundzimušo Ingrīdu pārbraukušas mājā, es esot nonests pa trepēm, man ir iedotas rozes, un es gāju apsveikt Ingrīdu (ta-

gad Meirovica kundzi). Par to ir tik daudz runāts, ka nezinu, vai es to atceros, vai taš man vienkārši iesēdies smadzenēs. Šaubos, ka kaut ko atceros. 1935. gadā Tuktēni aizgāja dzīvot citur, un mēs ievācāmies 9. dzīvoklī. Pirmā lieta, ko noteikti atceros, ir tā, ka pāri pretim uz ielas bija nokritis smagā ormaņa zirgs (vieglie ormaņi pārvadāja cilvēkus, smagie mantas), un es liecos ārā pa logu, lai varētu labāk redzēt; par to dabūju pa dibenu, jo ja izkrīt no otrā stāva loga, nav joki.

Mamma strādāja 41. pamatskolā, Tallinas un Krāsotāju ielas stūrī, tēti – meža departamentā.

Atceros, ka kalpone mani ragavinās veda uz Grīziņkalnu vizināties. Ceļš veda pa Pērnavas ielu garām kādai fabrikai (laikam etiķa), kas jocīgi smaržoja (smirdēja). Man bija jābrauc pa maziem kalniņiem, sēžot ragavinās, bet es gribēju braukt pa stāvākiem kalniem, guļot uz vēdera, tā kā to darīja lielie puikas.

Kad braucām ciemos uz Torņakalnu, atceros, ka tur bija Zenta un Zigurds Neimaņi, par mani daudz vecāki, kas mani ļoti lutināja.

Vasarās vecāki īrēja vasarnīcu Ropažos – skaistos priežu mežos. Tā 1936. gadā man gadījās māsa Rita un kad viņu veda mājās, paņemu Latvijas karogu par plecu un skrēju viņai pretī, paskriedams garām kaimiņienei, kura nāca ar tīstokli rokās; prasīju mammai, kur māsa, jo laikam biju iedomājies kaut ko lielāku, ar ko var jau spēlēties. Tik daudz par 16. jūlija sekām. Savu reakciju vai vilšanos neatceros.

Ropažos bija arī divi ezeri – Ziepnieks un Velna ezers, un biju priecīgs,

Turpinājums 7. lpp.

Jura Zemīša dzīves stāsts

Turpinājums no 6. lpp.

ja kāds mani paņēma līdzī, kad gāja spinningot. Zivju bija daudz, vienmēr kādu līdaku noķēra. Meži bija pilni sēnēm, un es arī gāju sēņot turpat vassarnīcas priedēs. Salasīto sēņu groziņu noliku zem trepēm. Pēc kāda laika no trepju apakšas nāca jocīga smaka – sēnes bija sapuvušas.

Uz Vidzemes šosejas pie dzelzceļa pārbrauktuves bija S līkums, kur kāds pārgalvis sporta auto braucis par ātru, nav izbraucis līkumu, iebraucis priedē un nosities. Pie priedes bija smilšu kalniņš, kur varēja spēlēties.

Nezinu, vai pārējais ir hronoloģiskā secībā, bet tas notika. Abi ar tēti gājām uz Esplanādi un Bastejkalnu staigāt (Rīgas parki). Tētis paslēpās, un sākumā es stāvēju un raudāju (es vispār daudz raudāju un laikam maz čurāju), bet tad tētis man parādīja, kā orientēties un uz kuru pusi mājas. Reiz tētis bija paslēpies, un es jau esot gabalu aizgājis uz māju pusi, pirms viņš mani noķēris. Amāles tanta, kura mani uzmanīja, man iestāstīja, ka uz pilsētas pusi ejot, jāiet pa Cēsu ielu, kas ir klusāka un kur mazāka satiksme. Cēsu iela bija paralēli Brīvības ielai. Liendienās mamma mani aizveda uz Esplanādes Lieldienu tirdziņu. Tur bija karuselis. Mamma mani iesēdināja karuselī un teica – te es būšu, bet karuselis tur, protams, neapstājās. Es paskatījos apkārt, mamma nebija un, kā man mācīts, gāju uz māju, protams, pa Cēsu ielu. Mamma sazvanījusi tēti, kurš steigā taksīti braucis pa Brīv-

bas ielu mani meklēt. Nezinu, kādēļ tētis zvanīja uz māju, bet atceros, ka man bija jākāp uz rakstāmgalda, lai atbildētu telefonam. Tēta jautājumam, ko es daru, atbildēju, ka man pazudusi mamma.

Tētis mani veda šur un tur. Bijām arī uz armijas parādi. No parādes laukuma nost braucot, vienam tankam saplīsa ķēde, un tas kā vilciņš griezās uz vietas. Vēlāk smējās, ka tad, kad Lietuvas prezidents lūdzis palīgā Latvijas tankus, Ulmanis esot jautājis: „Vienu vai abus?”

Nezinu, vai tas bija pēc tās parādes, bet tētis mani bija pacēlis uz pleciem un garām nācis Ulmanis. Tā kā biju liels *Atpūtas** lasītājs, Ulmani pazinu, un esot teicis tētim skaļā balsī – *Redz, kur Ulmanis!* Ulmanis pagriezies un metis man ar roku.

Pirms 1940. gada pārcēlāmiem uz Brīvības ielu 103, dzīvoklis 20. Piecas istabas, meitas istaba un virtuve. Bagāti nebijām, jo mums nebija flīģeļa, bet laikam pārtikuši gan, jo bija klavieres. Kad nopirka klavieres, vāks bija jāslēdz ciet, jo man gribējās spēlēt, bet vēlāk mani bija grūti dabūt pie gammām un vingrināšanās. Šodien man žēl.

Māja bija būvēta tā kā pakava veidā, un vidus daļā bija mazāki dzīvokļi ar kopējām vannas istabām un atejām. Sētā bija vieta, kur bērniem spēlēties ar smilšu kastī, galduņu un soliņiem. No mājas bērniem atceros Agri, Brigitu (kuru vēlāk pazinu kā Pegiju Klausu) un Brigitas mazo brālīti, kuram bija bailes no zirnekļiem vai „dindelēniem“, ka viņš tos sauca.

Mūsu dzīvoklis bija pretī Jaunai Ģertrūdes baznīcai. Mans tēvs teica, ka dzīvojam pie Lielā pumpa, jo vecos laikos baznīcas vietā esot bijis pumpis, kur vidzemnieki dzirdējuši zirgus.

Ziemas Svētkus parasti svinēja mūsu mājā. Pie durvīm zvanīja, un tur bija Ziemas Svētku vecītis! Es skaitīju pantīņus un dabūju dāvanas. Bet tad, nezinu kad, man bija aizdomas – krusttēvs nekad nebija istabā, kad nāca Ziemas Svētku vecis, un vecītim bija tieši tādas pat kurpes kā krusttēvam!

1937. gada 6. novembrī krusttēvs salaulājās ar Elzu Kreišmani. Kāzas un atkāzas svinēja studentu biedrības Šalkones telpās Mednieku ielā. Kāzās, protams, nebiju, bet atkāzās gan. 7. novembrī man palika 5 gadi, un man tramvajā pēc likuma bija jāpērk biļete. Es biju liels puika, kaut gan rokturi, pie kā turēties, vēl nevarēju aizsniegt. Laipnais

FOTO no Zemīšu ģimenes arhīva

Juris skautu formas tērpā ar māsu Ritu.

konduktors atteicās naudu ņemt. Ak, tie sirdsēsti, ak, tās asaras, līdz beidzot biļeti saņēmu. Līdz Mednieku ielai biju atlabis, jo tā pa pusei atceros, ka visiem teicu: „Šodien man ir dzimšanas diena; ko jūs man dāvināsi?” Rita sāka runāt un bieži minēja vārdu „āmins“, bet neviens nevarēja saprast, kas tas ir, un māsa bija dusmīga. Vienu vakaru pa logu pie debesīm varēja redzēt mēnesi, un bērns priecīgs rādīja ar pirkstiņu un teica: *āmins!*

Mūsu mājā arī dzīvoja slavenais gleznotājs Irbīte. Basām kājām, kaut gan ziemā valkāja koka tupeles, gleznoja ar krītiņiem uz melna papīra. Klaidoja pa visu Rīgu. Mēs Irbītem draudējām ar pistongu revolverīšiem un teicām, ka mēs viņu šausim nost. Irbīte lūdza, lai nu nešauj gan un katram no mums iedeva pāris bombongi, un tā tas gāja gandrīz katru dienu. Irbīte esot uz kara beigām ieskrējis krustugunī, un viņu nošāva. Kuri? Kas to lai zin? Šodien Irbītem Brīvības ielā pie Dailes teātra uzcelts piemineklis.

Kā var aizmirst Mikija peles filmas *Splendid Palace?* Ap 2000. gadu tur biju un varēju atcerēties, kurā vietā mēs parasti sēdējām. *Sniegbaltīti un 7 rūķīšus* redzēju AT kinoteātrī.

Mani pieteica bērnudārzā. Ne jau kaut kādā, bet Fanijas Vīgneres fonoloģiskā bērnu dārzā. Pārbaudīja manu mūzikas dzirdi un mani pieņēma. Es tai laikā mēģināju svilpt caur diviem pirkstiem, bet nekas nesanāca. Kamēr mani vecāki kabinetā runāja ar bērnudārza vadītāju, man blakus istabā bija garlaicīgi, un es mēģināju svilpt. Te pēkšņi māksla bija rokā, un atskanēja ļoti skaļš un spalgs svilpiens. Labi, ka caur biežajām sienām nevarēja dzirdēt. Es gāju

FOTO no Zemīšu ģimenes arhīva

Juris iesvētībās ar vecākiem un māsu.

Turpinājums 9. lpp.

Stāsti, kurus vecmāmiņas man nestāstīja

Andra Putnis stāsta par divu sieviešu ceļojumiem no kara plosītās Eiropas uz jaunu dzīvi Austrālijā

Andra Putnis ir austrāliešu rakstniece ar latvisko mantojumu un dzīvo Kanberā ar savu partneri un diviem bērniem. Andra 2001. gadā ieguva bakalaura grādu mākslā/tiesībās Austrālijas Nacionālajā universitātē vēstures specialitātē un pabeidza maģistra grādu, specializējoties kvalitatīvā pētniecībā un stāstu izstāstīšanā.

Andra uzauga tuvu savām abām latviešu vecmāmiņām, taču viņas bija atturīgas, lai pilnībā runātu par to, kas ar viņām notika Otrā pasaules kara laikā, un viņa baidījās uzdot pārāk daudz jautājumu. Jaunībā Andrai bija iespēja beidzot apkopot viņu stāstus un labāk izprast savu latvisko mantojumu. Andra turpina apgūt latviešu valodu un kultūru Adelaides Latviešu skolā un Kanberas latviešu biedrībā.

Austrālijā iznāk **Andras Putnis** grāmata „*Stories My Grandmothers Didn't Tell Me*“ („*Stāsti, ko manas vecmāmiņas man nestāstīja*“). Kad Andra pārkāpj neizteiktu ģimenes likumu neiedziļināties pagātnē, viņa tiek ierauta drūmajā Otrā pasaules kara padomju un nacistu okupācijas Latvijā un vecmāmiņu slepenajā dzīvē.

„...Būdami bērni, mēs ielavījāmies vecmāmiņas guļamistabā slepenās mīšijās. Viņas skapis bija piepildīts ar ve-

Grāmatas autore Andra Putne (Putnis).

ciem kažokiem, dīvainiem, austiem tautas tērpiem un maziem kvēlojoša dzintara kalniem. Mēs bijām mazliet nobijušies, mūsu atklājumi aizrāva elpu, bet zinājām, ka neesam vēl visu redzējuši, nesapratām, kas tur īsti bija paslēpts.

Pusaudze Alīna tiek šķirta no vecākiem un nosūtīta uz Vāciju darba dienestā. Ar tik ļoti nīsto padomju armiju uz sliekšņa, grūtniece Milda kopā ar savu mazo dēlu ziemas laikā uzsāk izmisīgu bēgšanu. Viņas abas saskaras ar sirīgi pļošiēm lēmumiem un iztur gadiem ilgas grūtības, pirms beidzot dodas ceļojumā uz Austrāliju.

Starp saliedētajām latviešu bēglu kopienām Alīna un Milda veido jaunas dzīves. Bet pat tur atgādinājumi par kara laika skandālu un bēdām apdraud viņu dzīves...

„*Elegants, aizraujošs stāsts par vienkāršiem cilvēkiem, kuri nonākuši ārkārtas krīzē, un to, kā viņi izmanto savas mīlestības, spēka un izturības rezerves, lai izdzīvotu. Šīs vecmāmiņas ir vienlaikus gan atpazīstamas, gan miļas, bet arī varonīgas savā apņēmībā izvest savas ģimenes cauri vienam no traumatiskākajiem mūsdienu vēstures satricinājumiem.*“ **Pēteris Grešte**, akadēmiķis, rakstnieks, publicists un žurnālists.

„*Ikviens, kura DNS plūst neskaitāmi stāsti, šeit atradīs mājas un sapratni. Es jutu, ka mana vecmāmiņa runā ar mani...*“ atzīst **Eimija (Amy) Remeikis**, žurnāliste, *The Guardian*.

„*Austrālijā dzimusi mazmeita, atklājot savu latviešu vecmāmiņu stās-*

Andra Putnis STORIES MY GRANDMOTHERS DIDN'T TELL ME

Two women's journeys from war-torn Europe to a new life in Australia

Grāmatas „*Stories My Grandmothers Didn't Tell Me*“ vāks.

tus un viņu dzīves, dzīvoja ļoti dažādos laikos un apstākļos. Personīgais, emocionālais un mīlestības pilnais saturs saplūda ar tautas vēsturi kritiskos laikos... aizraujoša lasāmviela visām paaudzēm.“ **Ilze Tomasa (Thomas)**, Adelaides Latviešu skolas skolotāja. ■

Grāmatu var pasūtīt internetā: <https://www.booktopia.com.au/stories-my-grandmothers-didn-t-tell-me-andra-putnis/book/9781761471322.html>

Autores mājas lapa:

<https://www.andraputnis.com.au/>

„Latvijas Zaļais punkts“

Sāk līgumu slēgšanu par tekstila izstrādājumu atkritumu apsaimniekošanu

Šī gada **1. jūlijā** stāsies spēkā izmaiņas Dabas resursu nodokļa likumā, paredzot atbildību tekstilizstrādājumu ražotājiem un tirgotājiem, nosakot dabas resursu nodokļa likmi 0,50 eiro apmērā par vienu tirgū laisto tekstilizstrādājumu, t.sk. apģērbu un apavu kilogramu. Atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kārtībai **Latvijas Zaļais punkts** ir sācis līgumu slēgšanu ar tekstila izstrādājumu ražotājiem un tirgotājiem, tādējādi nodrošinot dabas resursa nodokļa 100% atbrīvojumu, kā arī nodrošinās tekstila izstrādājumu atkritumu savākšanu, atkā-

totu lietošanu, pārstrādi un reģenerāciju.

Latvijas Zaļā punkta direktors **Kaspars Zakulis**: „*Lai arī tekstilizstrādājumu apsaimniekošana ražotāju atbildības sistēmas ietvaros stāsies spēkā tikai šogad no 1. jūlija, jau kopš pērnā gada novembra esam mērķtiecīgi strādājuši pie tā, lai ražotāji un tirgotāji varētu iesaistīties tekstilizstrādājumu apsaimniekošanas sistēmā. Ņemot vērā īso laika sprīdi starp normatīvā regulējuma pieņemšanu un tā spēkā stāšanās termiņu, jau šobrīd esam gatavi saviem klientiem garantēt pilnvērtīgu iesaistīti*

tekstila atkritumu apsaimniekošanā, kas paredz mūsu klientiem 100% atbrīvojumu no DRN nodokļa. Lai arī 1. jūlijs šķiet gana tālu, mūsu pieredze rāda, ka itin bieži līgumu slēgšana un citu formalitāšu sakārtošana tiek atstāta uz pēdējo brīdi, kā rezultātā netiek saņemts atbrīvojums un nākas maksāt pilnu dabas resursu nodokli 100% apmērā.“

Slēdzot līgumu ar ražotāju atbildības sistēmu **Latvijas Zaļais punkts**, kas atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai

Turpinājums 14. lpp.

BALSIS Mazajā ģildē maijā

Koncerts kopā ar Amerikas kori

*Ar balsi, balstiņu, ko pati reiz man devi,
Es tevi piedziedāšu klāt pie sevis.
Es iedziedāšu savu roku tavā
Kā strazdu būrī izplaukušā kļāvā.
/Jānis Peters/*

Piektdien, 10. maijā, plkst. 20.00 RKT-MC Mazā ģilde Lielajā zālē Ziemeļfloridas Universitātes koris un Jauniešu koris BALSIS. 2025. gada janvārī BAL-

SIS dosies savā ceturtajā koncerttūrē uz Amerikas Savienotajām valstīm. Triju nedēļu laikā notiks vairāk nekā desmit koncerti un meistarklases ASV Ziemeļaustrumos: Milvokos, Čikāgā, Klīvlāndē, Vašingtonā, Filadelfijā, Ņujorkā un Bostonā. Koncerti notiks gan latviešu diasporas centros, gan amerikāņu auditorijai, sadarbībā ar mūsu draugu koriem ASV.

Soreiz Rīgā viesojas Ziemeļfloridas universitātes koris (*University of*

FOTO Publicitātes foto

Ziemeļfloridas universitātes koris (University of North Florida Singers).

North Florida Singers) un diriģente **Kara Tašere (Dr. Cara Tasher)**. Koris ir savā pirmajā Ziemeļvalstu tūrē un būs dzirdami arī Helsinkos, Tartu un Tallinā. Rīgā, līdzās amerikāņu tradicionālajai mūzikai skanēs Arvo Perta, Veljo Tormisa, Boba

Čilkota skaņdarbi. Abi kori kopā dziedās mūsdienu vidējās paaudzes zināmāko latviešu un igauņu autoru dziesmas: Perta Ūsberga *Ōhtul* un Ērika Ešenvalda *Stars*. Ieeja koncertā bez maksas.

Ints Teterovskis

Jura Zemīša dzīves stāsts

Turpinājums no 7. lpp.

arī svētdienas skolā. Kaut gan piedēvējam pie lutera draudzes Torņakalnā, es gāju turpat pāri pār ielu Jaunās Ģertrūdes baznīcā. Atceros iespaidīgo altāra gleznu un mācītāju Langīnu, kurš bija arī klāt manās iesvētībās (mums bija trīs mācītāji). 1940. gadā es sāku savas skolas gaitas 8. maija pamatskolā, Aizsargu ielā, pretī Aizsargu namam. Bija arī koptgalds, un man nemaz negaršoja borščs sarkano biešu dēļ. Kara laikā mūsu skolā bija karavīru slimnīca, un mūs svaidīja no vienas vietas uz otru. Tā kā mēs bijām bērni, mums stundas bija no rīta, vecākām klasēm – pēcpusdienā un vakarā.

Mārtaņa onkulis, tēta brālis, bija mežzinis Zālītē, un viņam arī bija rikšotāji zirgi, kas skrēja hipodromā. Kad Mārtaņš atbrauca uz Rīgu un zirgi bija sekmīgi, es rādīju savu pastmarku kolekciju un ka man vēl vajadzētu pastmarkas, lai būtu pilna sērija. Kādreiz jau pa markai gadījās.

Reiz abi ar tēti pavadījām nedēļu Zālītē. Jānis (Dzintars) ir pāris mēnešu vecāks par mani, un Ilga laikam gadu vai divus, tā kā man garlaicīgi nebija. Gāju arī tētim līdzī medībās, par ko vienīgais, ko atceros, ka katrā kokā redzēju izpletņi, jo iepriekšējā vakarā kāds teica, ka krievi esot nometuši partizānus. Ne nu kas bija nekā, bet mana fantāzija darbojās.

Manai krustmātei Mīcītei (Minnai Siksnai) Stelpes pagastā bija lauku māja *Ānītes*. Vienu vasaru es tur pava-

dīju jauku mēnesi vai divus. Man bija daudz kas jauns. Laukos viss notika dabīgi. Ja vajadzēja vistu pusdienām, Mīcītes mamma, gara kalsna sieva, paņēma putnu starp kājām, nogrieza galvu un palaida. Vista bez galvas skrēja apkārt līdz nomira. Man lielle brīnumi. Vai arī tad kad govī veda pie buļļa. Mīcīte māju neapsaimniekoja, viņai bija rentnieks, kurš īrēja zemi un ēkas. Viņam bija dēls Iliņš (īsto vārdu nemaz nezinu), nedaudz vecāks par mani. Iliņš zināja visu par laikiem, un es par pilsētu, mums labi saderēja. Tagad es apzinos, ka tas bija netaisni – Iliņam bija agri jāceļas un jāiet ganos; es gāju tad, kad pamodos. Vienīgi pļaujas laikā – visi strādāja laukā, un man bija jāiet ganos Iliņa vietā.

Pie mājas bija liels augļu dārzs, bet augļi, protams, bija garšīgāki kaimiņa dārzā. Turp ejot, vilkām pēdas pāri asajiem rudzu rugājiem, bet kad bija jānūk no kaimiņa, tad nekas nesāpēja. Abi arī iemācījām aunam baidīties. Kad rentnieks to uzzināja, Iliņam bija pēriens (es jau biju ciemiņš). Krustmāte bija ļoti saprotoša un arī pamācoša. Kara laikā bija kuponi, kurus devēja par „cūciņām“. Pārtikas produkti bija uz kartiņām, bet par „cūciņām“ varēja dabūt cukuru, šnabi un galvenais – bombongas. Bet lai tiktu pie „cūciņas“, bija jānodod zināms svars ābola sēklu. Es no tad cītīgi stāvēju blakus pie ābolu mizošanas ievāriņumiem un visas sēklas savācu un tiku pie saldumiem. Tanī laikā bija labdarības organizācija saukta *Tautas Palīdzība*. Tā palīdzēja bēgļiem,

karavīru ģimenēm utt. *Tautas Palīdzībai* bija loterija, un tie arī pārdeva sērkokociņus – ne visai labas kvalitātes, un mēs teicām, ka katra trešā loze laimē un ka katrs piektais sērkokociņš deg. Neatceros, cik bieži, bet bija karavīru pusstundas, kad sūtīja sveicienus karavīriem un no frontes nāca ziņas mājnikiem. Tai laikā vienmēr sēdēju pie radio. Tētis klausījās BBC raidījumus. Tie likās tuvāk patiesībai nekā vietējie. Tētim no darba kolēģi bija ielūgti pusdienās, to starpā arī divi vācieši, bet pusdienu laiks sakrita ar BBC raidījumu, un tā nu es pie loga gaidīju ciemiņus, kamēr tētis klausījās raidījumu.

Juris Zemītis

Turpmāk vēl

* *Daudzu simtu periodisko izdevumu vidū, kas iznāca Latvijā starp diviem pasaules kariem, vispopulārākais bija žurnāls „Atpūta“. Tā pirmais numurs parādījās 1924. gada beigās. Izveidojās ļoti noteikts satura iedalījums, ietverot populārzinātniskus rakstus, nedēļas aktuālo notikumu fotokatījumu Latvijā un pasaulē, īsu modes, rokdarbu, skaistumkopšanas iedaļu, atjautības uzdevumus, kādas valodas mācību turpinājumus, humora daļu un stūrīti bērniem. „Atpūta“ regulāri bija vienlaikus divu romānu turpinājumi – gan latviešu, gan tulkojumiem. Kad „Atpūtas“ metiens sasniegta 40 000 eksemplārus, žurnāla vajadzībām iegādājās dobspiedes rotācijas mašīnu (pirmo Latvijā) un žurnālu iespieda krāsās.*

Baltijas Mežtakas brišana #2

Posms Rāmkalni-Sigulda

Par Gauju ir jūsmojuši neskaitāmi dzejnieki, gleznotāji un komponisti, un upes skaistules vārdā ir pat tikuši kristīti Padomju laikos ražoti motocikli, kā arī neskaitāmas govīs. Un vienā saulainā aprīļa svētdienas rītā kopā ar ceļabiedri Laumu dosimies aplūkot šos leģendāros ūdeņus.

Posms, kuru esam izvēlējušies, pilnīgi iekļaujas Gaujas Nacionālā Parka teritorijā un sola elpu aizraujošas ainas. Bet, lai nokļūtu sākumpunktā, vispirms atstājam mašīnu pie atpūtas kompleksa *Rāmkalni*. Tas ir netālu no vēl joprojām bēdīgi nolaistās ēstuves *Sēnītes* – kā izrādīsies, vienīgais šīs dienas neiepriecinošais skats.

Kaut temperatūra ir ap 0°, vēja nav un saule laista zelta starus, nekās nekāš doties 19 km garā pastaigā. Atstājot aiz muguras *Rāmkalnu* rodeļus, slēpošanas pacēlājus un citas jautrību pastiprinošas ierīces, takas sākumā ir krūmāji pa kreisi, bet pāris desmitus

Latvia Free Tours

metru uz labo pusi ir Pleskavas šoseja. Satiksmes trokšņu netraucēts, pavasaris jau čakli padarbojies. Pūpoli ir ne tikai uzziēduši, bet jau izkaisa pa zemi dzeltenas skaras. Vizbulītes zied, stārķu pāri klabina ligzdās, un koki auž zaļos mētelīšus.

Drīz nonākam pie objekta, kas nav no dabas vētēm – no kara laika palicis dzelzsbetona vācu armijas aizsargpostenis. Šāds esmu iepriekš tikai redzējis kara filmās, piemēram, amerikāņu klasikā *Saving Private Ryan*, kur pretinieka zaldāti met granātas bunkuriņā, lai apklusinātu „kaulzāģa” rūcienu.

Pateicīgi, ka mums dzīvē nav bijis tādos jātup, dodamies iekšā privātmāju ciematā ar nosaukumu *Gauja* – kas gan cits! Kluss un smuks miestiņš, noteikti jauka vieta, kur audzināt bērnus, ar papildus atrakciju – seno spēkratu muzeju. Minētā iestāde ir slēgta tik agri svētdienas rītā, bet pagalmā var ieraudzīt dažas PSRS laika mašīnas un stilīgu vecu Rīgas tramvaju (visdrīzāk no 20. gs. 60. gadiem).

Nonākuši *Gaujas* ciema austrumu galā, beidzot ierodamies mežā. Pa ērti līdzenu taku virzāmiem starp priedēm

un bērziem, līdz nonākam pie jautri čalojoša strautiņa. Apsēžamies uz tiltiņa malas, kur ieturam tējas pauzi ar vēl vienu pavasarīgu prieku – Laumas pašceptu plātismaizi, ar šī gada pirmajiem rabarbariem no viņas dārza.

Soļojam tālāk, un pie Katlapu ieža paveras pasakains skats uz Gauju – upi. Šī ir viena skaista daļiņa no viņas 452 km garā plūduma, jo, kā mums visiem ir iekalts sestdienas skolas ģeogrāfijas stundās, Gauja

Vācu bunkurs pie Gaujas ciema.

Vizbulītes zied mežmalā.

ir garākā upe, kura tek tikai Latvijā (kaut vidusposmā tā veido robežu ar Igauniju).

Mielojot acis, tomēr ievēroju pa

Turpinājums 11. lpp.

Stārķis savās mājās.

Koki zaļo Gaujas nacionālajā parkā.

FOTO Filipa Birzulis

FOTO Filipa Birzulis

FOTO Filipa Birzulis

FOTO Filipa Birzulis

Baltijas Mežtakas brišana #2

Turpinājums no 10. lpp.

kādam virpulim, un atceros, ka pret šiem ūdeņiem jāizturas piesardzīgi, jo ne viens vien pārgalvīgs peldētājs ir gājis bojā tās viltīgajās straumēs. Silti ieteicams ir peldēt tikai smilšainās pludmalēs.

Vēl pēc dažiem kilometriem nonākam ceļotāju ērtību laukumā „Lielais akmens“. Te ir dāsnī iekārtotas pikniku un kempingu vietas, turklāt ar ļoti tīrām tualetēm (pat ar papīru!). Tiek nodrošinātas ne tikai ugunscura vietas, bet pat grilēšanas inventārs un nojumītes, kur tie, kas aizmirsuši mājās teltis, var sausumā pagulēt.

Šajā Mežtakas posmā ir grūti nomaldīties, jo ir iezīmētas skaidras un saprotamas bultas uz daudziem kokiem. (Ir pat tāds luksuss, ka vietām ir uzzīmēti krusti, lai pat neiedomātos iet ne pa to ceļu!) Pa visu dienu ieraugots tika vienu atkritumu – saburzītu, vientuļu

melnu cimdu. Jādomā, ja Latvijas valsti kopumā vadītu tikpat kārtīgi kā GNP, tā zeltu un plauktu. Gaidīšu vēlēšanās sarakstu ar parka darbiniekiem kandidātiem un par tiem balsošu.

Sēžam pie galda un pusdienojam. Iepriekšējā dienā iepazīstināju dažus ārzemju viesus ar latviešu kulinārijas brīnumiem, un pārpalikušās kaņepju aizdara maizītes, mazsāltie gurķīši un ķimeņu siers tagad nonāk mūsu pašu vēderos.

Tad kalorijas jāpatērē. Šķērsojam prāvu Gaujas palienā, bet nav lielas peļķes; atkušņi jau izžuvuši. Tad atkal mežā, līdz nonākam pie smuka gājēja tilta pāri upei. Pēc samērā vientuļām stundām, te apkārt grozās citi atpūtnieki, kas liecina, ka līdz galamērķim – Siguldai vairs nav tālu. Pretējā krastā redzam varenos Velnalas smilšakmens iežus. Pastāv arī opcija šo Mežtakas posmu iet pa otru krastu, tādējādi tiekot tuvāk gan šīm klintīm, kā arī pie dažiem citiem interesantiem objektiem (tai skaitā tam lielajam akmenim, kura godā ir nosaukta mūsu pusdienas vieta, bet kurš pats gul pāri upei). Vienīgi ceļvedis Mežtakas mājaslapā brīdina, ka taka viņkrastā nav tik iekopta kā šajā, padarot gājieni drusku mežonīgāku.

Pie pašas Siguldas nonākam aci pret aci ar fiziski grūtāko šīs dienas uzdevumu – nokļūšanu no senlejas uz „civilizāciju“ tur augšā. Viena iespēja – iet vēl dažus kilometrus uz priekšu, tad sekot autoceļam līdz pilsētai. Var arī iet pa kāpnēm gar *Baltā flīģeļa* koncertzāli. Mēs tomēr izlemjam patēlot kazas un rāpties pa *Kordes* slēpošanas

Piepes mežā.

FOTO Filips Birzulis

kalna nogāzi. Vietām, šķiet, stāvums sasniedz 80° leņķi, kas liek mūsu ne vairs tik jaunām, bet noteikti dzīvīgām sirdīm parīkšot un plaušām paelsot. Bet, ar skābekļa uzņemšanas pauzi pa vidu, beigās nonākam virsotnē.

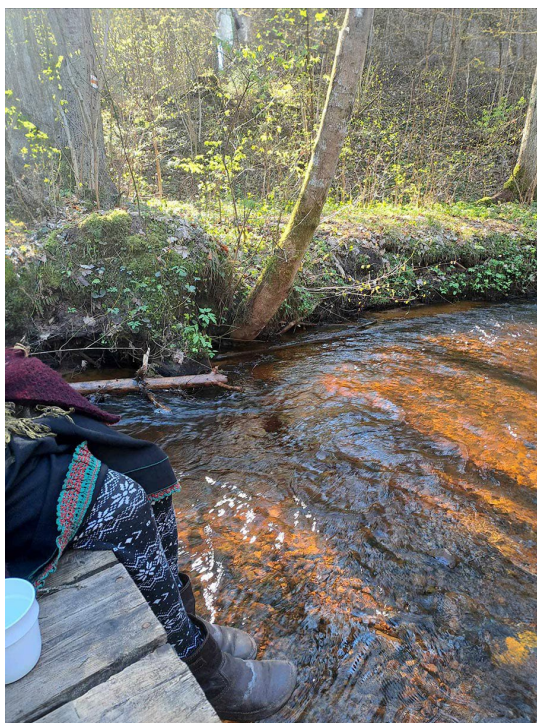
Pārgājiena pašus pēdējos metrus ejam gar Siguldas bobsleja trasi, kura kā ļoti paēdusi čūska vijas lejup pa zaļo stāvumu. Interesanti, ka šo sporta veidu Siguldā ieviesa jau 19. gadsimta beigās, kad Barons Nikolajs Kropotkins ierīkoja trasi (tās iespaidumu var vēl redzēt grāvī blakus Jaunajai pilij). Tad 20. gs. 70. gadu beigās, aizvainots, ka vācieši sagrāba visas šļūksansporta medaļas, Padomijas ģenseks Brežņevs pavēlēja uzbūvēt profesionālu trasi, lai glābtu lielvalsts godu.

Kā jau visiem zināms, brīvās Latvijas bobu un kamanīņu braucēji ir starp pasaules spicākajiem. Un hokejisti arī neslikti met. Mana teorija, kāpēc latviešiem tik ļoti izdodas desot uz ledus, ir – no agra vecuma ziemā rēķinoties ar slidenām ietvēm, jau apgūstam iemaņas veikli slīdēt. Bet varbūt tā ir tikai mana fantāzija.

Diena ir pagājusi omulīgā gaisotnē. Un gaidot autobusu atpakaļ līdz *Sēnītei* un mūsu mašīnai, izbaudām pa krūzei kakao siguldiešu iemīļotā kafējnīcā „Misters biskvīts“. Un tad jau mājupceļā mazā busiņa maršruts sniedz negaidītu ekskursiju, vedot gar tūrisma objektiem pa Gaujas senleju.

Dzīve mūs šodien riktīgi palutina.

Filips Birzulis,
latviafreetours.com
Laikrakstam „Latvietis“

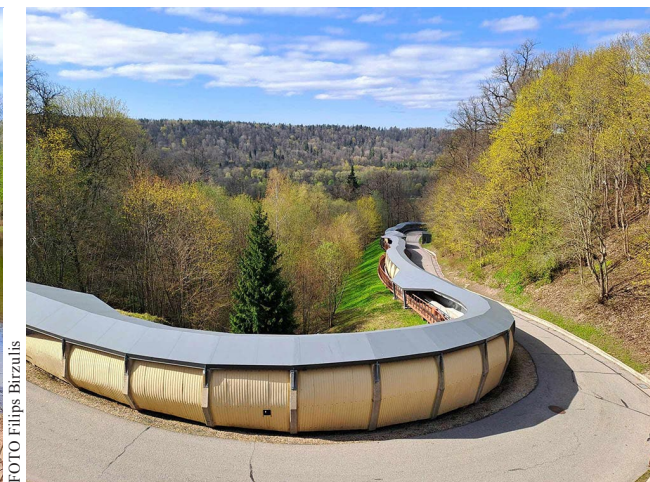

Tējas pauze pie strautiņa.

FOTO Filips Birzulis

Lauma jūsmo par Gaujas ainavu.

Siguldas bobsleja trase.

FOTO Filips Birzulis

Skaistie iebraucēji no Baltijas

Muzeja „Latvieši pasaulē” mēneša priekšmets – „Miss USA” uzvarētājas plecu lenta

LATVIEŠI PASAULĒ
MUZEJS UN PĒTNIECĪBAS CENTRS

Pēc Otrā pasaules kara bija nepieciešams atrast jaunās mājas tiem daudzajiem bēgļiem, kuri atradās Eiropas bēgļu nometnēs, bet nebija ar mieru atgriezties okupētajā dzimtenē. Latviešu bēgļi pakāpeniski izceļoja uz Lielbritāniju, Austrāliju, Kanādu, ASV, Brazīliju un citur. Katra jaunā mītnes zeme piekopa politiku, lai pēc iespējas drīzāk asimilētu jaunus iebraucējus – lai viņi ātrāk iekļautos tās sabiedrībā, pieņemtu kultūru un valodu.

Daudziem latviešiem palīdzēja viņu ziemeļeiropēiskais izskats – par asimilācijas veiksmes atslēgu tika uzskatīti gaiši mati un zilas acis. Baltiešu bēgļi bija pirmie, kurus Austrālijas valdība savervēja kā jaunus darbiniekus pēc Otrā pasaules kara cerībā, ka viņi ātrāk spēs asimilēties. Piemēram, aprakstot pirmo pēckara ieceļotāju ierašanos Fremantlē, Rietumaustrālijā, 1947. gadā, žurnālisti pievērsa īpašu uzmanību tieši baltiešu fiziskajiem dotumiem. Avīzēs un ziņu raidījumos dominēja sajūsmā, ka ir ieradusies „skaistie baltieši”!

Daudziem latviešiem palīdzēja viņu ziemeļeiropēiskais izskats – par asimilācijas veiksmes atslēgu tika uzskatīti gaiši mati un zilas acis. Baltiešu bēgļi bija pirmie, kurus Austrālijas valdība savervēja kā jaunus darbiniekus pēc Otrā pasaules kara cerībā, ka viņi ātrāk spēs asimilēties. Piemēram, aprakstot pirmo pēckara ieceļotāju ierašanos Fremantlē, Rietumaustrālijā, 1947. gadā, žurnālisti pievērsa īpašu uzmanību tieši baltiešu fiziskajiem dotumiem. Avīzēs un ziņu raidījumos dominēja sajūsmā, ka ir ieradusies „skaistie baltieši”!

Miss USA

Mārīte Ozere piedzima Latvijā Otrā pasaules kara laikā, 1944. gadā. Gada nogalē Ozeru ģimene devās bēgļu gaitās. Pēc vairākiem gadiem bēgļu nometnēs Vācijā, Mārīte ar ģimeni ieradās ASV. 1963. gadā Mārīte kļuva pazīstama visā Amerikā, jo tika atzīta par valsts skaistāko sievieti. Viņa piedalījās un uzvarēja skaistumkonkursā „Miss USA”. Šī bija pirmā reize, kad konkursa balva tika piešķirta naturalizētai ASV pilsonei.

Kā „Miss USA” uzvarētājai, Mārītei bija pienākums uzstāties dažādos sarīkojumos, katru reizi pāri tērpam valkājot kādu no vairākām viņai uzdāvinātām plecu lentām. Dažreiz Mārīte to vilka kopā ar savu Rucavas tautastērpu, nevis ierasto skaistumkaralienes balles kleitu, izceļot savu saikni ar Latviju un tās kultūru.

Turpmākajos gados Mārīte izmantoja savu skaistumkaralienes un modeles publisko tēlu, lai aktīvi darbotos Latvijas labā, vērot dažādu ASV mediju uzmanību uz Latvijas okupāciju un nosodot to. Atmosfērā – 20. gadsimta 80. gadu beigās un 90. gadu sākumā – Mārītes uzstāšanās vairākās televīzijas, kā arī Nacionālā sabiedriskā radio Detroitas raidītāja programmās sasniedza vairākus miljonus skatītāju un klausītāju.

Danute Grīnfeldē,
Muzejs un pētniecības centrs
„Latvieši pasaulē”

FOTO no avīzes „The Baltimore Sun” arhīva (Wikimedia Commons)

FOTO Muzejs „Latvieši pasaulē”

Mārīte Ozere, skaistumkonkursa „Miss USA” uzvarētāja 1963. gadā.

Plecu lenta, dāvināta Mārītei Ozerei, skaistumkonkursa „Miss USA” uzvarētājai 1963. gadā. Dāvinājusi Mārīte Ozere.

FOTO no Mārītes Ozeres personīgā arhīva

Mārīte Ozere Captive Nations (Apspiesto tautu) parādē Čikāgā 1964. gadā.

FOTO no Austrālijas Nacionālā kuģniecības muzeja (Australian National Maritime Museum)

Pirmie „skaistie baltieši” ierodas Melburnā, Austrālijā 1947. gada decembrī. Lietuviene Konstancija Brundzaite tiek ar Austrālijas imigrācijas ministru Artūru Kaldvelu (Arthur Caldwell) uz kuģa klāja.

Debesbraukšanas dienai pārdomas

Vēl par Laiku

Laiks ir mūsu Realitātes neatņemama sastāvdaļa. Tāpēc gan Reliģijā gan Filozofijā un Zinātnē eksistē uzskati par to. Tie balstās – vai nu uz tradīciju, vai uz personīgām kontemplācijas pieredzēm, vai – uz Teorētisko Fiziku, vai arī – visu kopā. Tādēļ šoreiz piedāvāšu jums, cienjamo lasītāj, vienu populāru piemēru, teorētisku piemēru (un varbūt ne tikai) – Laika izpētes jomā.

Apskatīsim šādu ainu: šodien, 2024. gadā, kāds cilvēks lasa avīzi, kur ierauga vecu fotogrāfiju – 1974. gada uzņēmumu, kurā redzams vīrs Rīgas planējošs NLO.

Labi. Tālāk.

Pēc 2024. gada paiet, vēl teiksim 20 gadi – ir pienācis 2044. gads, – un šis pats cilvēks pastaigādamies pa – teiksim Uluru (*Ayers Rock*), pēkšņi sastop kādu no bāzes kuģa (*mother ship*) piezemējušos NLO, ko tautā sauc par *šķīvīti*, ar visiem tā iemītniekiem/pilotiem. Pēc īsas iepazīšanās, tie uzaicina viņu savā *šķīvītī* – un piedāvā doties ekskursijā. Tie viņam vaicā: „Ko tu gribētu redzēt?” Un, mūsu cilvēks saka: „Vai jums ir tāda tehnoloģija, lai ceļotu Laikā?” Tie viņam atbild: „Jā, ir.” „Tad lūdzu, vai būtu iespējams kaut uz brīdi ieceļot Rīgā, teiksim 70ajos gados, lai paskatītos – kā tur kādreiz bija?” „Jā, varam to izdarīt, tikai – nevienu netraucējot,” atbild *šķīvīša* piloti, un uzvelk uz superdatora gadskaitli „1974”. Tad *šķīvītis* cauri Laikam un Telpai – ierodas 1974. gadā un kādu brīdi planē vīrs Rīgas. Tur TAS TIEK NOFOTOGRAFĒTS, un tā attēls ievietots avīzē. Vēlāk, kad *šķīvītis* atgādā mūsu ceļinieku atpakaļ starta vietā un laikā, izrādās, ka uz fotogrāfijas ir tieši tas pats *šķīvītis*, ko mūsu cilvēks aplūkoja 2024. gadā avīzē – un kas uzbildēts vīrs Rīgas 1974. gadā – ar šo pašu ceļinieku uz borta! Iznāk – tā saucamais Laika gredzens. Cilvēks šodien aplūko avīzē vecu

attēlu ar NLO, bet izrādās, ka pats tur ir bijis iekšā – uz borta – pirms 50 gadiem. Tomēr, no šī cilvēka viedokļa – tas vēl nav noticis, tas vēl tikai notiks nākotnē, kad viņš sastaps šo *šķīvīti* 2044. gadā Uluru, un ceļos ar to uz 1974. gadu vīrs Rīgas, kur tika nofotografēts. Tādējādi – Tagadne, Pagātne un Nākotne savstarpēji savijās Laika gredzenā, kur tas, kas no mūsu viedokļa vēl tikai notiks Nākotnē (šai gadījumā – *šķīvīša* sastapšana Uluru un ceļojums ar to uz 1974. gadu) – jau faktiski ir noticis Pagātnē uz kopīgās Laika līnijas (sk. rakstu laikrakstā „Latvietis” Nr.598 „Realitāte, 4.dimensija. Laiks”). Jo 1974. gads jau ir pagājis, tas atrodas Pagātnē. Tomēr, no šī ceļnieka viedokļa – šis notikums ir vēl tikai priekšā – 2044. gadā.

Lūk, tik neparasti mums šodien liekas šādi *laika gredzeni*, un mūsu Zemes civilizācijai tie pagaidām pieder pie *zinātniskās fantastikas* sērijas. Tomēr atcerēsimies, cik apbrīnojami īss vēsturiskais posms šķīra Herberta Velsa un Žila Verna darbos izteiktās idejas par ceļojumu uz Mēnesi, gēnu inženieriju, apceļošanu Pasaulei un citām teorijām – līdz to piepildījumam! Tāpēc jau tas vien, ka mēs tīri teorētiski spējam izsekot šādai koncepcijai, liecina, ka mūsdienu cilvēka prāts ir tam gatavs. Atliek – attīstīt atbilstošu tehnoloģiju... Vai arī – saņemt to kā dāvanu no attīstītām Universa civilizācijām. Bet – tikai tad, kad būsīm globālā mērogā tam gatavi. Ne ātrāk.

Reliģija par kustību Laikā

Bībelē mēs lasām, ka Eņģelis saka: „*Laika vairs nebūs, bet septiņi eņģeļi vēstījuma dienās, kad tas sāks bazūni pūst, ir piepildīts Dieva noslēpums, kā Viņš to ir pasludinājis Saviem kalpiem praviešiem.*” (Atkl.10:7) Resp., Cilvēce sāks apzināties Laika dabu. Būs pirmie mēģinājumi transportācijai Laikā. Sākumā neveikli un tikai informatīvi. Vēlāk arī fiziski, un ar cilvēku pārvietošanu Laikā (skat.ref.).

Lielie Teksti kā Bībele, Vēdas u.c., skaidri runā par Laiku un kustību Laikā. Tas liek domāt, ka pagātnē šāda tehnoloģija uz Zemes ir bijusi pazīstama.

Piemēram, Vēdās Mahabarātā (800BC) lasām, kā ķēniņš Ravita dodas Kosmosā uz dažām dienām, bet kad atgriežas, uz

Debesbraukšana.

Zemes ir pagājuši simtiem gadu.

Līdzīgu stāstu sastopam Japānas senajos Rakstos. Zvejnieks Urašima Taro dodas satikt *dievību* Rijujinu – uz trim dienām, bet kad atgriežas uz Zemes, konstatē, ka ir pagājuši 300 gadu. Viņa zvejniekiem jau sen ir drupās, visi, ko viņš pazina, jau sen ir miruši, un neviens arī viņu pašu vairs neatceras.

Bībelē ir stāsts par pravieti Jeremiju, kurš tanī brīdī atradās kopā ar dažiem saviem draugiem, to skaitā jaunu puisi Abimeleku. Jeremija teicis Abimelekam: „*Uzkāp kalnā, kur aug vīģes koki, un savāc kādas vīģes priekš mums.*” Puisis devies kalnā un lasījis vīģes. Tur pēkšņi viņš izdzirdējis kādu troksni un arī vēju pūšam, un pēc tam zaudējis samaņu. Kad atguvies, ieraudzījis, ka diena jau ir galā, un ir klāt vakara stunda. Atgriezies pilsētiņā, Abimeleks ar vēl lielāku pārsteigumu sastapis zaldātus, kas iepriekš tur nebija, un vaicājis visapkārt: „*Kas šeit notiek? Un kur ir Jeremija, un kur visi pārējie?*” Tad kāds ļoti vecs vīrs viņam teicis: „*Puis, tas, par ko tu runā, tas viss bija pirms 62 gadiem!!*”

Kas attiecas uz Tagadni – mēs šodien no jauna iesniedzamies pirmajos attīstības posmos, kas nepieciešami Telpas, Laika, Enerģijas un Matērijas principu apzināšanai, lai tos sekmīgi pielietotu tautsaimniecībā, tai skaitā transportam. „*XX gadsimts bija Telpas ceļojumu apguves laikmets. Ar XXI gadsimtu sākas Laika ceļojumu apguves laikmets,*” saka Konektikutas Universitātes profesors Ronalds Malē (*Ronald Mallett, academic, the University of Connecticut, skat.ref.*).

Savukārt, ufologijā pastāv uzskats, ka daļa no visiem NLO, kas uzlec uz mūsu radaru ekrāniem, tie esam mēs paši no Nākotnes. Zīmīgi, ka tas pats notiek arī *čannelinga* (channeling) komunikācijas sesijās ar varbūtējiem (alleged)

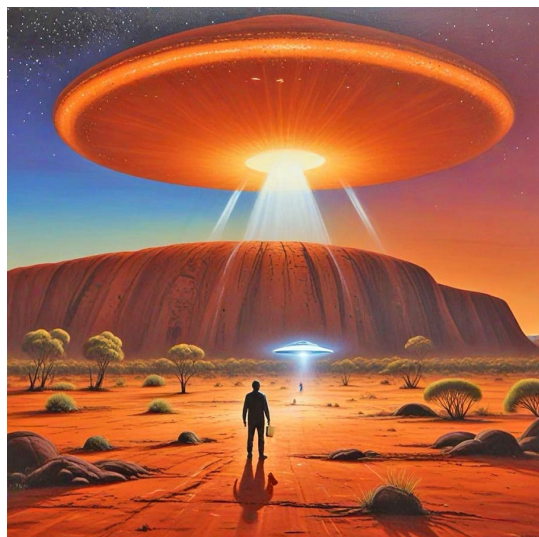

FOTO R.S. & AI Imagine

Trešās pakāpes tuva sastapšanās.

Turpinājums 14. lpp.

Mūžībā aizgājusi mūsu filistre

SKAIDRĪTE LAIMA DARIUSA dzim. Skrīvere

dzimusi 1927. gada 6. novembrī, Balvos, Latvijā
mirusi 2024. gada 21. aprīlī, Kanberā, Austrālijā

*Pāri sirmām kāpu priedēm
Pāršalc Tavas dzīves stāsts.
Pāri milzu darbu veiktam
Baltu, vieglu smilšu klāsts.*

Sēro studentu korporācija Dzintra

Debesbraukšanas dieni ...

Turpinājums no 13. lpp.

viesiem no citurienes, kuri daudzos gadījumos sniedz tādu pašu informāciju, un proti, – ka tie esam mēs paši, kas runājam no Nākotnes, ar nolūku optimizēt Civilizācijas attīstības kursu.

Šāda aina paveras arī Bībelē. Atklāsmes grāmatā tiek runāts tieši no Nākotnes, – nevis kā pareģojums, bet kā tiešā runa. Tas Kungs saka: „Ir noticis.“ Jo no Tā Kunga viedokļa viss jau IR NOTICIS, kamēr no mūsu viedokļa – viss pašlaik vēl tikai notiek. Atklāsmes grāmatā Debesu Pārstāvis pravietim rāda ainas un sniedz informāciju par notikumiem, kas no Debesu viedokļa jau IR NOTIKUSI, resp. – atrodas Pagātnē, bet no mūsu viedokļa un visiem, kas dzīvo uz Zemes – vēl ir tikai nākotnē. Līdzīgi kā minētajā piemērā šī raksta sākumā. Pie tam, pastāv Universa fenomens, ko šodien cauc par Multiversu. Tas ir „Dieva noslēpums, kas pasludināts praviešiem“. Un tas norāda, ka mūsu Nākotne ir KUSTĪBĀ, tā

nav akmenī iecirsta, un tai piemīt vairākas attīstības līnijas, un mums pastāv iespēja to mainīt, atkarībā no mūsu izvēlēm Tagadnē. Tieši tādēļ mēs tiekam informēti no Nākotnes, un par Nākotnes dažādiem variantiem, kuri pastāv, kamēr mēs atrodamies Tagadnē. Jaunā Laika Garīgumā (*New Age Spirituality*), kuru sastāda savstarpēji nesaistīti informācijas avoti, valda uzskats, ka Armagedona iespēja ir pārvarēta. Tā vairs nepastāv. Pie tam, ar lielu palīdzību no Dieva Debesīm. No mums ir atkarīgs, pa kuru Ceļu iesim tālāk, lai optimizētu savu Nākotni, kuru tad *iecementēsim* savā Realitātē.

Vienota Platforma

Cilvēces kopīgo jeb summāro Apziņu vēsturiski visvairāk nosaka Reliģija, Filozofija, Zinātne (skat.ref.). Tāpēc, lai visa civilizācija uz Zemes sasniegtu Laika ceļošanas iespējas, ir vajadzīga vienota platforma Cilvēces izpratnei par Dievu, Visumu, Cilvēku. Tā var nebūt visiem vienāda, tomēr VIENOTA. Un to žēlastībā ir devis Tas Kungs Pats.

„Jo ir rakstīts: tik tiešām, ka Es dzīvoju, saka Tas Kungs, Manā priekšā lieksies visi ceļi, un visas mēles atzīsies Dievam.“ (Rom.4:11)

„Es esmu Alfa un Omega, Pirmais un Pēdējais, Sākums un Gals,“ saka Tas Kungs. (Atkl.22.)

Un „Redzi, visu Es daru jaunu,“ saka Tas Kungs. (Atkl.21:5)

Tik daudz par kustību Laikā šoreiz.
Mācītājs Raimonds Sokolovskis

(Skat. Laikrakstā „Latvietis“ Nr.598 rakstu „Realitāte, 4.dimensija. Laiks“, LL Nr.776 „Spēks“, LL Nr.788 „11. bauslis Trešajai Tūkstošgadei“, un arī Youtube „The First Real Time Machine“ 1-5 daļas – par prof. Ronald Mallett pētījumiem, par to arī LL Nr.664 rakstu „Laika mašīna“, kā arī Gregg Braden „The Divine Matrix“, Dr. Bruce Goldberg „Past Lives, Future Lives Revealed“ nodaļu „The Next Thousand Years“ u.c., kā arī Sidnejas Universitātes „Centre for Time“ publikācijas, un tēmas par „missing time“ ilustrācijai skat. filmas „Contact“, „K-Pax“ u.c.)

„Latvijas Zaļais punkts“

Turpinājums no 8. lpp.

kārtībai nodrošina konkrētu atkritumu veidu apsaimniekošanu, komersants, kurš pirmo reizi Latvijā realizē vai savas saimnieciskās darbības nodrošināšanai izmantoto tekstila izstrādājumu, saņem 100% atbrīvojumu no dabas resursu nodokļa nomaksas. Savukārt ražotāju atbildības sistēma organizē šo atkritumu apsaimniekošanu, sabiedrības izglītošanu, klienta darbinieku apmācību par konkrētā atkritumu veida uzskaiti un atskaišu sagatavošanu, kā arī sniedz konsultācijas citos ar atkritumu apsaimniekošanu saistītajos jautājumos.

K. Zakulis skaidro, ka patlaban paredzētās izmaksas par tekstila apsaimniekošanu *Latvijas Zaļā punkta* klientiem varētu būt vismaz par 70% zemākas, nekā valstī noteiktā dabas resursu nodokļa likme: „Lai arī pagaidām Latvijā vēl tiek gaidīti detalizēti nosacījumi attiecībā uz tekstilizstrādājumu apsaimniekošanu, mūsu vairāk nekā četru gadu pieredze tekstila izstrādājumu atkritumu brīvprātīgā vākšanā,

kā arī vairāk nekā 20 gadu pieredze citu atkritumu veidu (iepakojuma, elektrotehnikas un videi kaitīgo atkritumu) apsaimniekošanā ļauj jau savlaicīgi garantēt pilnvērtīgu tekstila izstrādājumu apsaimniekošanas gaidāmo prasību izpildi. Šo gadu laikā esam izveidojuši plašu tekstila šķirošanas vietu pārklājumu, kur kopā ar SIA „Eco Baltia vide“ investēti teju 700 000 eiro. Tāpat veikts mērķtiecīgs darbs pie sabiedrības informētības par tekstila šķirošanas nozīmi un videi draudzīgu parādumu veidošanu ikdienā, kas ļauj mums būt soli priekšā faktiskajai sistēmas attīstībai valstī.“

Lai arī Eiropas Savienības direktīvās noteikts, ka tekstila izstrādājumu atkritumu šķirošanas sistēmu tās dalībvalstīs jāievieš no 2025. gada, Latvija patlaban ir viena no pirmajām, nosakot sistēmas darbības sākumu pašvaldībās no 2023. gada sākuma, savukārt jau ražotāju atbildības sistēmas ieviešanu – no 2024. gada 1. jūlija. Ar mērķi pētīt labākos veidus tekstila šķirošanas sistēmas ieviešanai Latvijā, *Eco Baltia vide* kopā ar *Latvijas Zaļo punktu* kopš 2019. gada sāka pakāpeniski izvietot valsts reģionos speciālos tekstila

dalītās vākšanas konteinerus. Patlaban tie izvietoti vairāk nekā 260 vietās, tostarp Rīgā, Pierīgā, Liepājā, Daugavpilī, Madonā, Saldū, Siguldā un citviet.

Informācija par tekstila šķirošanas sistēmas ieviešanu Latvijā, pašreizējām atkritumu šķirošanas iespējām gan iedzīvotājiem, gan uzņēmumiem, kā arī līgumu slēgšanu par tekstilizstrādājumu apsaimniekošanu pieejama www.zalais.lv

Par SIA „Latvijas Zaļais punkts“

SIA „Latvijas Zaļais punkts“ ir dibināts 2000. gada 11. janvārī un patlaban ir pieredzes bagātākā ražotāju atbildības organizācija Latvijā. „Latvijas Zaļais punkts“ kopš darbības pirmsākumiem rūpējas par izlietotā iepakojuma apsaimniekošanu. Kopš 2006. gada „Latvijas Zaļais punkts“ ir atbildīgs arī par nolietoto elektropreču un videi kaitīgo preču, savukārt no 2024. gada 1. janvāra – par tabakas izstrādājumu ar filtriem un filtru, ko lieto kopā ar tabakas izstrādājumiem apsaimniekošanu.

Alise Zvaigzne.

SIA „Latvijas Zaļais punkts“ sabiedrisko attiecību projektu vadītāja

Sveiki, visi, no Ziemeļiem! Turpinājums no 5. lpp.

Larrakijas zemē, kā arī atzina tradicionālos īpašniekus gan pagātnē, gan tagadnē. Pēc tam viņa uz skatuves aicināja Dārvinas Latviešu apvienības prezidentu **Reini Danci**, kurš pateicās Ziemeļu teritorijas Parlamenta priekšsēdētājam, kā arī ministrei **A. Kita** par iespēju kopienām svinēt Lieldienas Parlamenta ekā. Pēc tam uz skatuves Reinim pievienojās **Arta Cīrule** kopā ar savu meitiņu **Doru** un latviski norunāja latviešu Lieldienu tradīciju un ticējumu sēriju, ko Reinis

pārtulkoja angļu valodā. Viesi smējās un priecājās, dzirdot, kādas metodes senie latvieši pielietoja skaistumam, stiprai veselībai, odu atbaidīšanai un noskaidroja, cik olas meitenei Lieldienu laikā jādod puisim, kurš viņai patiešām patīk.

Kā nākamā uzstājās un runāja dzelji **Margerita Bovenā (Margarite Bowen)** no poļu kopienas, tad sekoja ukraiņu brāļu **Elija un Mozusa Šanahanu (Shanahan)** vijoles priekšnesums no Ukrainu Austrālijas Ziemeļu teritorijas apvienības.

Noslēgumā bija tradicionālā serbu deja, ko izpildīja **Tatjana Budi-**

mir Durdevic, Marko Regojevic un Sanja Regojevic no Dārvinas Serbu kopienas.

Vordena MLA kundze pateicās katrai no kopienām, kas uzstājās un apmeklēja pasākumu, un aicināja ikvienu turpināt baudīt vakaru un atspirdzinājumus.

Tikmēr Dārvinas Latviešu apvienība izmantoja iespēju, atrodoties Parlamenta ekā, tās zālienā uzņemt vairākas kopbildes ar pasauleslaveno Dārvinas saulrietu fonā.

Reinis Dancis,
Dārvinas Latviešu apvienības priekšsēdis

Datumi

Vārda dienas, dzimšanas dienas un zīmīgi notikumi

14. maijs

Aivita, Elfa, Elvita, Krišjānis

1839. likvidēja Rīgas taurētāja amatu, un līdz ar to vairs nenotika stundu skandināšana naktīs.

1839. viens no mašīnbūves un metālapstrādes nozares aizsācējiem Latvijā Kārlis Loviss.

1929. arhitekts, mākslas maģistrs, profesors un Mākslas akadēmijas Arhitektūras un vides mākslas katedras dibinātājs Voldemārs Šusts.

1944. izglītības darbinieks Austrālijā Kārlis Brēmanis.

1974. sabiedriska darbiniece Austrālijā Ingrida Biezaite.

15. maijs

Airita, Arita, Sofija, Taiga

Starptautiskā ģimenes diena

1921. žurnālists, laikraksta *Austrālijas Latvietis* dibinātājs, redaktors un īpašnieks, diplomāts Emīls Dēliš.

1934. Latvijas Ministru prezidents Kārlis Ulmanis veica valsts apvērsumu, izsludināja kara stāvokli uz sešiem mēnešiem un ieviesa autoritāru režīmu.

1944. Viens no Helsinki-86 dibinātājiem Raimonds Biteniekis.

16. maijs

Edijs, Edvīns

1869. pie Rīgas Latviešu biedrības nodibina Zinību komisiju, kura sāka arī

muzejiskas nozīmes priekšmetu vākšanu, lai izveidotu Latviešu muzeju – Nacionālā vēstures muzeja sākums.

1904. ķīmiķis Bruno Jirgensons.

1904. žurnālists, publicists, dzejnieks Alberts Paegle.

1914. grāmatizdevējs, žurnālists, rakstnieks, fotogrāfs, kinooperators Hugo Skrastiņš.

1948. mediķe, sabiedriska darbiniece Austrālijā Ilga Vēvere.

1969. latviešu žurnālists Lato Lapsa.

17. maijs

Dailis, Herberts, Umberts

Ugunsdzēsēju un glābēju diena

1894. dzejnieks Jānis Sudrabkalns (īst. v. Arvīds Peine).

1914. literatūras kritiķis, publicists, *Londonas Avīzes* redaktors Jānis Andrupis.

1939. sabiedriska darbiniece Austrālijā Vita Kristovska.

1944. dzejnieks, atdejojotājs Uldis Bērziņš.

18. maijs

Ēriks, Inese, Inesis

Starptautiskā Muzeju diena

1889. militārs darbinieks, tautsaimnieks, literāts Pēteris Dardzāns.

1919. kapteinis Pauls Zolts krīt varoņa nāvē pie Kauguriem, iedams durkļu cīņā savas rotas priekšgalā. Pēc nāves

apbalvots ar Lāčplēša kara ordeni.

1937. skolotājs, rakstnieks un kritiķis Eduards Silkalns.

1944. Krimas tatāri (ap 230 000) deportēti, pārsvarā uz Uzbekiju. Deportējamiem bija dotas 30 minūtes sagatavoties.

19. maijs

Lita, Sibilla, Teika

1884. diplomāts, rakstnieks Jānis Straujāns.

1939. olimpiskais (zelta medaļa 1968.g. Mehiko), Eiropas un Latvijas čempions šķēpa mešanā Jānis Lūsis.

20. maijs

Salvis, Selva, Venta

1654. dibināts Jēkaba forts Tobago (Hercoga Jēkaba vārdā).

1754. Kurzemes dzejniece Elīza fon der Reke (Elisabeth Charlotte Constanzia von der Recke).

1909. gliadiolu selekcionārs Viktors Orehovs.

1910. gleznotājs, arhitekts Leonids (Leo) Šviķers. Viens no Austrālijas latviešu mākslinieku grupas *Zilā Ūta* dibinātājiem.

1924. Rīgā dibināta studenšu korporācija *Dzintra*.

1924. tulkotāja Maija Silmale.

1959. komponiste, mūzikoloģe un pianiste Ilona Breģe. ■

Sarīkojumi, draudzes ziņas un ziņojumi

Adelaidē

Ceturtdienās no plkst. 19.00 – 20.00
5EBI-FM 103.1MHz raidījumi
latviešu valodā; tiešraide internetā:
www.5ebi.com.au

Ceturtdien, 9. maijā, plkst. 10.00 ALB namā spēlēsīm *Scrabble* (latviešu un angļu valodā) un pēc tam ēdīsīm pusdienas. Lūdzam pieteikties LAIMAS birojā (tālr. 81720820). Dalības maksa \$12, LAIMAS klientiem \$7.

Sestdien, 11. maijā, plkst. 18.00 Dziesmu un mūzikas vakars DV namā. Uzstāsies Tereza un Kristi (Biezaites). Ieeja \$25, ieskaitot vakariņas. Pieteikšanās obligāta pie Andra 0412 601 306 vai andrisjraudzems@hotmail.com.

Otrdien, 14. maijā, no plkst. 10.00 līdz 12.00, ALB namā mākslas grupa vadīs Sandra Lange. Nodarbībās var piedalīties bez priekšzināšanām. Visi laipni aicināti. Dalības maksa \$16, LAIMAS klientiem \$7.

Ceturtdien, 16. maijā, plkst.10.00

spēlēsīm *Scrabble* (latviešu un angļu valodā) un pēc tam ēdīsīm pusdienas. Lūdzam pieteikties LAIMAS birojā (tālr. 8172 0820). Dalības maksa \$12, LAIMAS klientiem \$7.

Sestdien, 18. maijā, plkst.14.00 Tālavas Lielajā zālē (pie galdiem) Ielūgums – jubileja – Svinēsīm kopā! Dziedāsīm savas mīļākās dziesmas un sveiksīm diriģenti/vadītāju Lilitu Da-

Turpinājums 16. lpp.

Sarīkojumi

Turpinājums no 15. lpp.

enke 20 gadu jubilejā, vadot jaukto kori *Dziesmu laiva*. Kafijas galds, loterija. Biļetes: www.trybooking.com/CPTMI
Trešdien, 22. maijā, plkst. 10.30 dosimies sēņot Kuitpo mežā un baudīsim garšīgas pusdienas Hahndorfā. Izbraukums no ALB nama. Lūdzam pieteikties iepriekš LAIMAS birojā (tāl. 8172 0820) līdz 16. maijām. Maksa par autobusu \$9; ALB LAIMAS klientiem \$7.
Ceturtdien, 23. maijā, plkst. 10.00 spēlēsīm *Scrabble* (latviešu un angļu valodā) un pēc tam ēdīsim pusdienas. Lūdzam pieteikties LAIMAS birojā (tāl. 8172 0820). Dalības maksa \$12, LAIMAS klientiem \$7.

Sestdien, 25. maijā, plkst. 11.00 ALB namā notiks pavārmākas klase. Aija Windsor demonstrēs kā pagatavot pildītās pankūkas; šoreiz pildījumam izmantos vaigi lasītās sēnes – rudmieses! Dalības maksa \$12, LAIMAS klientiem \$7.

Adelaides Sv. Pētera draudze**Brisbanē**

Sestdien, 18. maijā, Danču pēcpusdienā Latviešu namā. Informācija sekos.

Kvīnslandes latv. ev. lut. draudze**Goldkostā**

Otrdien, 21. maijā, plkst. 11.30 līdz 13.30 tikšanās Broadbeach Library.
Katra mēneša pirmajā otrdienā, plkst. 15.00 Zoom tikšanās neklātienē. Zoom saņemama no elgachat@gmail.com.

Kanberā

Katru otrdienas vakaru no plkst. 17.30, tikšanās Poļu kluba telpās, 38 David St., Turner, kur notiek latviešu skola, tautas deju mēģinājumi un patērēšana pie alus kausa vai vīna glāzes, vai arī pie kafijas vai tējas krūzes. Būs izņēmumu reizes, kad klubs būs ciet un tikšanās nenotiks. Ja vēlaties iepriekš sazināties, lūdzu, zvaniet Ivetai Leitasei 0402 054 854 vai Mārim Neimanim 0481 099 880.

Melburnā

3ZZZ 92.3 FM Latviešu raidījumi ceturtdienās no plkst. 12.00 – 13.00.

Sestdien, 11. maijā, Daugavas skolas Ģimenes diena.

Sestdien, 11. maijā, plkst. 19.00 Latviešu namā *Nama labads – Eirovīzijas vakars*. Ieeja \$75/\$60. Lūdzu pieteikties: <https://www.trybooking.com/CQEAT>. Biļetes NEBŪS pērkamas pie durvīm.

Sestdien, 18. maijā, plkst. 9.00 Melburnas Daugavas Vanagu Novusa turnīrs DV mītnē.

Svētdien, 19. maijā, plkst. 9.00 Melburnas Daugavas Vanagu Novusa tur-

nīrs DV mītnē.

Līdz ceturtdienai, 23. maijam, galerijā 541 Chapel St, South Yarra, Melburnā skatāma Lynda Sterns gleznu izstāde *Emovere*. No pirmdienas līdz piektdienai plkst. 9.30-17.30, sestdien no plkst.11 līdz plkst.15.00.

Piektdien, 24. maijā un **sestdien, 25. maijā** Latvijas vēstniecības pārvietojamās pasu darbstacijas izbraukums Melburnas Latviešu namā. Pieteikšanās līdz 15.maijā, pierakstoties elektroniskajā pierakstu sistēmā šeit: <https://pieraksts.mfa.gov.lv/lv/australija-izbraukums/index>
 Informācija vēstniecības mājas lapā: <https://www2.mfa.gov.lv/australija/australija-aktualitates/71091-melburnabus-iespeja-noformat-latvijas-pasi-un-personas-apliecibu-eid-karti>

Melburnas latv. ev. lut. draudze

Prāv. Helga Jansone

Svētdien, 12. maijā, plkst. 11.00 divvalodas Ģimenes dienas dievkalpojums Sv.Krusta baznīcā.

Svētdien, 19. maijā, plkst. 11.00 Vasarsvētku dievkalpojums Sv.Krusta baznīcā.

Svētdien, 26. maijā, plkst. 11.00 Trīsvienības dievkalpojums ar dievgaldu Sv.Krusta baznīcā.

Pertā

Pertas ev. lut. Sv. Pāvila draudze
 Māc. Gunis Balodis.

Svētdien, 26. maijā, plkst. 10.30 ZOOM dievkalpojums. Trīsvienības svētki.

Sidnejā

Piektdien, 10. maijā, plkst. 11.00 Senioru saiets Latviešu namā.

Sestdien, 11. maijā, plkst. 19.00 *Eirovīzija* Latviešu namā. Jaunatnes dienas pasākums. Ieeja pret ziedojumiem. Vakariņās un dzērieni pieejami iegādei. Labākais tērps iegūst balvu.

Ceturtdien, 16. maijā, plkst. 12.00 Latviešu namā Ceturtdienas pusdienas; iepriekš pieteikšanās pirms otrdienas, zvanot 0425392988.

Svētdien, 19. maijā, plkst. 11.30 Juvelierizstrādājumu darbnīca Latviešu namā. Pieteikties līdz 5. maijam: saknesunzari@gmail.com; Marika 0451 986 244.

Otrdien, 21. maijā, plkst. 12.00 zolīte Latviešu namā.

Sestdien, 25. maijā, plkst. 13.30 filma *Krustceļš* (1990) Latviešu namā. Subtitri angļu valodā. Ieeja \$10, SLB biedriem \$8, bērniem \$0. Vecākiem bērni pavadībā \$0.

Sidnejas ev. lut. latviešu draudze, Svētā Jāņa baznīcā

Māc. Kolvins Makfersons

Svētdien, 12. maijā, plkst. 10.00 dievkalpojums.

Svētdien, 19. maijā, plkst. 10.00 dievkalpojums.

Svētdien, 26. maijā, plkst. 10.00 dievkalpojums.

Svētrunas noskatāmas *YouTube* gan latviešu, gan angļu valodā. Saites: <http://www.sydneylatvianchurch.org.au>

Sidnejas latv. ev. lut. Vienības draudze

Māc. Raimonds Sokolovskis.

Par nākamajiem dievkalpojumiem lūgums sazināties ar māc. Raimonu Sokolovski – tālr.: 0438301512; draudzes priekšnieci, diakoni Gundegu Zariņu – tālr.: 0424717365.

Latvijā

Ceturtdien, 9. maijā, plkst. 18.00 tematiskais vakars *Lietuvas latvieši Eltišķos* un tiksanos ar grāmatas *Aiz robežas* autori Rasmu Balklavu muzejā *Latvieši pasaulē* Berga bazārā un tiešraidē.

Ceturtdien, 9. maijā, plkst. 20.00 Daumanta Kalniņa un Romāna Vendiņa koncerts Īles baznīcā. Ieeja par ziedojumiem Īles luterāņu baznīcas atjaunošanai.

Piektdien, 10. maijā, plkst. 19.00 Marshall Gilkes (ASV), Raimonda Paula un Latvijas Radio bigbenda koncerts Rīgas cirkā. Cirka jauno koncertflīģeli ieskandinās Maestro Raimonds Pauls.

Piektdien, 10. maijā, plkst. 20.00 *Mažās gildes* Lielajā zālē Ziemeļfloridas Universitātes kora un Jauniešu kora BALSIS koncerts. Ieeja bez maksas.

Sestdien, 11. maijā, plkst. 19.00 Marshall Gilkes (ASV), Raimonda Paula un Latvijas Radio bigbenda koncerts Rīgas cirkā.

Svētdien, 12. maijā, plkst. 18.00 Rīgas Svētā Pētera baznīcā Mātes dienas koncertā *...atkal logā zvaigznes spalgo (kvēlo!)* klausītājus priecēs RTU vīru koris *Gaudeamus*, diriģents Ivars Cinkuss un Prezidiju Konventa VĪRU KORIS; diriģente Lorija Cinkusa, kā arī tenors Viesturs Jansons un pianiste Līga Paegle. Programmā iekļautas latviešu klasikas un mūsdienu autoru kompozīcijas. Ieeja koncertā bez maksas.

Ceturtdien, 16. maijā, plkst. 19.00 Rīgas Latviešu biedrības senioru koris ERELBE aicina uz ģimenes dienas koncertu *Mēs ar opi...* Rīgas Latviešu biedrības Līgo zālē.

Trešdien, 22. maijā, plkst. 18.00 Rīgas Latviešu biedrības Zelta zālē jaunās un spilgtās pianistes, starptautisko konkursu laureātes, Latvijas Republikas Kultūras ministrijas balvas īpašnieces, Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Jura Kalnciema klavieru klases studentes MARIAS VIRKI SOLOKONCERTS. Koncertā klausītājus priecēs Volfganga Amadeja Mocarta, Friderika Šopēna, Sergeja Rahmaninova skaņdarbi. ■

Eiro kurss

Eiropas Centrālās bankas atsaucis kurss **8. maijā**.

€1 = 1,63740 AUD €1 = 1,79480 NZD
 €1 = 0,86083 GBP €1 = 1,07430 USD